

CENTRE D'AIDE AUX PERSONNES
CENTRUM VOOR ALGEMEEN WELZIJNSWERK

ASBL BRABANTIA VZW

Rue de la Charité, 43
Liefdadigheidstraat, 43
1210 Bruxelles-Brussel

RAPPORT D'ACTIVITES 2011
ACTIVITEITENVERSLAG 2011

- Nederlandse versie -

Centre d'Aide aux Personnes agréé et subsidié par la
Commission Communautaire Commune de Bruxelles-Capitale

Centrum voor Algemeen Welzijnswerk erkend en gesubsidieerd door de
Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van het Brussels Gewest

<u>Voorwoord</u>	3
<u>Inleiding</u>	4
<u>1. Collectieve en communautaire activiteiten</u>	5
<u>1.2. Brussel Onthaal Open Deur, 40 jaar aanwezigheid in het historisch centrum</u>	10
<u>2. Voorstelling van de sociale diensten CAW Brabantia</u>	13
<u>2.1. De sociale wijkdienst Wederzijds Hulpbetoon Sint-Gillis</u>	13
<u>2.1.1 Senioren Zonder Grenzen (Sint-Gillis)</u>	16
<u>2.2. De sociale wijkdienst van Kuregem</u>	19
<u>2.3. De sociale wijkdienst van Caritas Molenbeek</u>	22
<u>2.4. De sociale dienst van Caritas International</u>	27
<u>2.5. De sociale dienst Brussel Onthaal - Open Deur (BOOD)</u>	42
<u>2.6. De sociale dienst voor Buitenlandse Studenten en Stagiairs (DBSS)</u>	45
<u>3. Globale statistische gegevens voor 2011</u>	48
<u>4. Besluit</u>	54
<u>Bijlagen :</u>	56
Vestigingen van CAW Brabantia	
Geografische ligging van de antennes in Brussel	
De Raad van Bestuur op 31/12/2011	
Organigram van CAW Brabantia	
Subsidieorganen	
Het Intercentra CAW - rapport	

Voorwoord

Brabantia werd opgericht in 1974. Vertrekkend van de gedachte "Samen zijn we sterker" en van de alom door sociaal werkers op het terrein waargenomen groeiende precariteit, hebben verenigingen voor welzijnswerk besloten zich te groeperen en samen een centrum voor sociale dienst te vormen dat de naam Brabantia meekreeg.

Het doel is en blijft nog steeds structurele hulp te bieden aan iedereen die erom vraagt, en een bijdrage te leveren tot de strijd tegen de armoede.

Op heden groepeert het **Centrum voor Welzijnswerk Brabantia** zes verenigingen die werkzaam zijn op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Ons centrum bestaat uit een dertigtal sociaal werkers die hun activiteit uitoefenen via een partnerschap met deze verenigingen.

Via een eerste opvang, een analyse van de situatie, een doorverwijzing of een begeleiding, helpt ons welzijnscentrum de gebruiker in zijn globaliteit door hem bijstand en opvolging te verzekeren.

Onze sociaal werkers zetten zich in, via een individuele benadering van elke aanvraag, om een sociale band te ontwikkelen, te waken over de toepassing van fundamentele rechten, te strijden tegen precarisatie en uitsluiting. Dit doen ze door verantwoordelijkheidsbesef, de autonomie en integratie van eenieder in het burgerleven te bevorderen.

Wanneer onze sociaal werkers geconfronteerd worden met disfuncties, moeilijke situaties en juridische of administratieve aberraties, signaleren ze dit zodat het onder de aandacht van de bevoegde instanties gebracht kan worden.

De bedoeling van onze werkzaamheden is in te werken op het geheel van factoren van sociale precarisatie.

Inleiding

Het Centrum voor Algemeen Welzijnswerk Brabantia werkt voornamelijk via een individuele benadering van gebruikers tijdens de sociale permanenties die in elk van de antennes georganiseerd worden. Deze aanpak laat toe te streven naar de oplossing (hoe moeilijk ook) van administratieve, juridische, materiële problemen waarmee mensen geconfronteerd worden, en dit in een confidentieel en professioneel kader. Nochtans heeft het werk dat in de sociale diensten van Brabantia georganiseerd wordt ook een ander facet, nl. een meer collectieve en / of communautaire aanpak.

Eenmaal gedaan is nog geen gewoonte. Deze collectieve aanpak willen we speciaal belichten in dit activiteitenrapport. Tal van uitstappen, maaltijden, feesten, ... worden georganiseerd in de verschillende antennes van Brabantia met als doel elkaar te ontmoeten, aan uitwisseling te doen en plezier te maken. Maar het doel is vooral sociale banden te (her)scheppen en de fundamentele menselijke relaties hun juiste plaats toe te kennen.

We zullen ook, naast de traditionele beschrijving van de sociale diensten van Brabantia, hun methodes en activiteiten, en een statistisch overzicht presenteren van de mate waarin onze diensten door gebruikers geraadpleegd worden. Ook de gebruikersprofielen en de problematiek waarmee gebruikers geconfronteerd worden komen aan bod. Het jaar 2011 is het eerste volledige jaar waarin het nieuwe informaticasysteem SYSSO gebruikt werd. Het initiatief tot dit systeem werd genomen door de Federatie van de Bicommunautaire Maatschappelijke Diensten in samenwerking met de Centra voor Algemeen Welzijnswerk en de centra voor globale sociale actie. Dit ambitieuze programma voor statistiek en databeheer maakt zijn kinderziektes door. De sociaal assistenten hebben even moeten wennen... Het gevolg hiervan is dat de cijfers die we voor Brabantia verkregen hebben wellicht niet nauwkeurig exact zijn, maar toch zonder twijfel reële en relatief betrouwbare tendensen weerspiegelen.

1. Collectieve en communautaire activiteiten:

Sinds tal van jaren organiseren bepaalde sociale diensten van Brabantia (vooral de wijkdiensten) groepsactiviteiten voor de gebruikers. Het gaat om excursies, maaltijden, feesten, maar ook bv. cultuuruitstappen.

Dit zijn belangrijke momenten omdat ze de sociaal werkers toelaten de gebruikers op een andere manier te benaderen. We kunnen met hen op een andere manier in relatie treden dan via het klassieke kanaal van de hulprelatie die onvermijdelijk een stempel drukt op het gedrag van zowel de helper als de geholpene.

De sociale band is bij de gebruikers van onze diensten heel vaak in gevaar. Er heerst een sterk gevoel van eenzaamheid, het zelfvertrouwen en het vertrouwen in de anderen wordt aangetast, voor sommigen is de ontmoediging lastig te dragen, de roep om menselijke contact weerklinkt luid ...

Meerdere soorten activiteiten worden georganiseerd in de antennes van Brabantia en onder verschillende vormen. Zo zijn er uitstappen voorzien naar Caritas International, Wederzijds Hulpbetoon van St.-Gillis en de sociale dienst van Kuregem, sinterklaasfeesten en nieuwjaarsfeesten in de wijkdiensten, ook maaltijden een of meerdere keren per jaar (barbecue, picknick, ...), en er zijn regelmatig culturele activiteiten bij Senioren Zonder Grenzen, antenne St.-Gillis.

De uitstappen laten de gezinnen toe Brussel even te verlaten (vaak voor de eerste keer), en de zee of de Ardennen te ontdekken. Het is een uniek ontspanningsmoment dat voor de enen een gelegenheid is om hun zorgen te vergeten, en voor de anderen om mensen te ontmoeten. Multiculturele groepen die op natuurlijke manier gevormd werden, doen aan wisselwerking en uitwisseling zoals nooit voorheen, en dit terwijl in wachtzalen amper met elkaar gepraat wordt. Er wordt gesproken over het dagelijkse leven, de kinderen. Men helpt elkaar ook, geeft elkaar raad... en deze nieuwe relaties laten toe een dynamiek te creëren wanneer men elkaar later terugvindt in de diensten.

Deze momenten zijn ook zeer belangrijk voor de sociaal werkers. Ze kunnen met de gebruikers in een ander soort relatie treden, gekenmerkt door vriendschappelijkheid, eenvoud en natuurlijkheid. Men praat over koetjes en kalfjes zonder geremd te zijn door hindernissen die voortspruiten uit de problematiek waarmee men te kampen heeft. Zodoende kunnen de gebruikers op een andere manier kijken naar de sociaal werkers en kan er op een spontanere wijze een vertrouwensrelatie opgebouwd of nog versterkt worden. De gebruikers stellen vast dat sociale werkers ook kinderen hebben, gehuwd zijn en passies hebben, ... Het zijn ook mensen onder de mensen.

De sociale dienst van Kuregem werkt samen met de cel sport en cultuur van de VDAB van Anderlecht om een jaarlijkse uitstap te organiseren die al meerdere jaren bestaat. Ook dit jaar nog zijn een vijftigtal personen per trein naar de Belgische kust getrokken, vergezeld door sociaal assistentes. Getuigenis:

"Elke keer gaan we op zoek naar een culturele activiteit die een zo groot mogelijk aantal gebruikers kan aanspreken. Zo hebben we de zandsculpturen, de Earth

Explorer en het Sea Life Center kunnen ontdekken. We brengen ook een deel van de dag op het strand door waar de dappersten onder ons er niet voor terugdeinzen een duik te maken in zee. Spontaan worden er tussen jong en oud bal- of andere spelen georganiseerd. Er wordt ook een vieruurtje aangeboden in een of andere gelegenheid.

Dit is een zeer verrijkende dag omdat de mogelijkheid geboden wordt mensen in een andere context te ontmoeten en met hen in een andere relatie te treden dan die van de sociaal assistent achter zijn schrijftafel. We vertrekken meestal met een groep van een vijftigtal personen van verschillende nationaliteiten en dus ook verschillende culturen... Dat laat toe om van gedachten te wisselen over de manier waarop bepaalde domeinen van het dagelijkse leven aangepakt worden. Het is ook een kans voor sommigen om de zee te ontdekken of voor de allereerste keer een ijsje te nuttigen in een of andere gelegenheid.

We stellen dan vast dat er in de loop van de dag banden gesmeed worden tussen mensen die elkaar vooraf niet kenden. Iedereen treedt de andere tegemoet zonder nog rekening te houden met culturele of taalbarrières. Gezinnen helpen elkaar wanneer bijvoorbeeld een rolstoel moet gedragen worden over het zand."

Caritas International heeft meerdere excursies georganiseerd naar de zoo van Planckendael in het kader van het gezinsherenigingsproject en voor gezinnen die in België asiel aangevraagd hadden. Relas:

"Dit jaar heeft de ploeg voor gezinshereniging de kans gekregen om tot driemaal toe met de gezinnen naar de zoo van Planckendael te trekken. Deze mogelijkheid werd ons aangeboden via de dienst sociale programma's. Caritas International krijgt subsidies van het Centrum voor Gelijke Kansen om uitstappen te organiseren voor het publiek van de instelling. Zo hebben we op 15 april, 8 juli en 26 augustus enkele gezinnen meegenomen naar de zoo.

Deze gezinnen die terug samen waren via gezinshereniging konden zo tijd doorbrengen met hun kinderen, nieuwe diersoorten ontdekken, maar vooral het contact herstellen.

Voor de kinderen was dit een heel verrijkende ervaring : velen van hen hebben de trein of de boot ontdekt en beschikten nadien over de nodige materie om een prachtig verhaal te vertellen op school.

Voor de groep van de ouders (vooral bestaande uit vrouwen) was deze dag een uitgelezen kans om er even uit te vliegen samen met hun kinderen dankzij de omkadering waarvoor we gezorgd hadden. Maar ze hebben vooral ook kennis gemaakt met nieuwe mensen.

Wat ons betreft was dit ook een gelegenheid om gezinshereniging vanuit een andere hoek te beschouwen. Immers, hoewel we overtuigd zijn van de waarde van het werk dat we verrichten in het kader van Caritas International, was het nu mogelijk om een concreet beeld te krijgen van ons sociaal werk in de vorm van de lachende gezichten van herenigde gezinnen.

We waren uitermate getroffen door de veranderde houding van onze klanten. We merkten dat mensen die voorheen droevig, angstig, onrustig en levenloos waren een ware gedaanteverwisseling ondergingen: stralend, gelukkig en vastberaden omtrent hun toekomst.

Deze activiteit verschafte ons ook de zekerheid dat de hereniging onder de beste voorwaarden geschiedt en dat alle leden deze hernieuwde gezinssamenstelling op een positieve manier ervaren."

"Tijdens de begeleiding van deze gezinnen merken we vaak dat de migratie, het afgesneden zijn van het land van herkomst, de onzekere toekomst, eventuele psychologische en medische problemen, taalachterstand deze mensen in een negatieve spiraal doet belanden. Om die te doorbreken hebben we, zoals ook de vorige jaren, groepsactiviteiten georganiseerd. Zo geeft men aan deze gezinnen de kans om een netwerk op te bouwen, de mogelijkheid om deel te nemen aan het "reële" leven en worden ze niet vastgehouden in een "afwachende" situatie. Zo kunnen ze landgenoten ontmoeten of mensen die hun taal spreken of kennen. Zo kunnen deze gezinnen andere gezinnen ontmoeten die misschien hetzelfde meegemaakt hebben als zij.

In 2011 hebben we aan de gezinnen de mogelijkheid geboden om het **Provinciaal Sport- en Recreatiecentrum de Nekker** te bezoeken. Na een natuurwandeling konden de gezinnen zich ontspannen op een kunststrand. Voor velen was dit een vakantiedag, een herinnering aan de meren en vijvers van hun land van herkomst. Even weg uit Brussel, langs het water, ruimte voor de kinderen... voor hen was het een moment van herbronning.

Een bezoek aan **Pairi Daiza**, aan de **Antwerpse zoo** en **Aquatopia** heeft iedereen dichterbij de dieren gebracht, bij de natuur. Het was ook een moment van ertussenuit zijn, van verpozing. Voor sommigen was het een onvergetelijke ervaring dankzij de ontdekking van dieren die ze nog nooit gezien hadden."

Wederzijds Hulpbetoon St.-Gillis heeft ook zijn traditionele lente-uitstap georganiseerd met dit keer als bestemming de grotten van Han. Getuigenis:

"Dit jaar ging Wederzijds Hulpbetoon in het kader van de traditionele jaaruitstap, naar de grotten van Han. Een vijftigtal personen heeft aldus deelgenomen aan deze activiteit. Klein en groot kregen de gelegenheid om niet alleen de grotten te ontdekken, maar ook de wilde natuur gelegen op dezelfde site (via het treintje).

Er werd ook een 3D-film vertoond tijdens ons bezoek aan de grotten, wat bij velen voor grote verbazing zorgde.

Er werd gretig en vol ongeduld uitgekeken naar deze jaarlijkse uitstap door ons publiek. We stellen vast dat dit voor de meesten de enige uitstap is die ze in een heel jaar ondernemen wegens gebrek aan middelen.

Voor sommigen is het zelfs de eerste keer dat ze de autocar nemen, in België reizen en / of buiten Brussel komen.

Aan deze activiteit wordt even vaak deelgenomen door ons publiek van daklozen / illegalen als door buurtbewoners die vaste klant zijn van de sociale permanentie en de sociale kruidenier. Bijgevolg laat zo'n dag toe verschillende bevolkingsgroepen samen te brengen die elkaar in normale omstandigheden niet zouden ontmoeten.

Er worden banden gesmeed, van gedachten gewisseld en de mensen leren elkaar beter kennen. Men laat de "angst voor de andere" varen die men vaak ervaart tegenover daklozen / illegalen."

De dienst Senioren zonder Grenzen heeft ook twee uitstappen naar zee georganiseerd in de zomer. Dit initiatief richtte zich vooral tot senioren van Maghrebijnse origine die deel uit maken van de groep en het ganse jaar door

samenkomen in praatgroepen, naaiworkshops of ook culturele uitstappen in samenwerking met de vereniging "artikel 27".

Er worden ook tal van feesten georganiseerd in onze wijkantennes. Sinterklaasfeest voor de kinderen, kerstfeest of andere belangrijke momenten van de kalender zijn allemaal redenen om elkaar in een leuke sfeer te ontmoeten.

Feesten laten toe, evenals uitstappen, om op een eenvoudige manier mensen te ontmoeten in een aangenaam kader dat zich leent tot een goed humeur of een glimlach. Op zo'n moment vergeet je je zorgen. Zo'n eindejaarsmoment betekent een grote steun voor alleenstaanden die maar al te vaak deze zogenaamde 'feestperiode' gekend hebben, maar dan wel in eenzaamheid op een klein appartementje zonder familie en vrienden.

Wederzijds Dienstbetoon St.-Gillis en de sociale dienst van Kuregem en Caritas International organiseren sinds vele jaren de eindejaarsfeesten:

Sinterklaas en Pasen

"Elk jaar organiseren we een sinterklaasfeest. Dit feest is toegankelijk voor allen: kinderen en volwassenen. Voor de kinderen organiseren we een snoepuitdeling en een afspraak met Sinterklaas. Dit jaar was de animatie in handen van twee muzikanten die de kinderen mee lieten musiceren. Ze konden zich ook laten grimeren.

Er was een hapje voorzien dankzij de bijdrage van de gebruikers.

Het feest geeft de kans

- aan alleenstaanden om hun eenzaamheid te doorbreken
- aan ouders om hun kinderen een onvergetelijk moment te bezorgen (op de foto samen met sinterklaas, dansen ...)
- aan de sociaal werkers om hun gebruikers te ontmoeten in een ander kader, los van de dagelijkse problemen.

Ook vrijwilligers nemen deel en dragen hun steentje bij.

De aanwezigheid van kinderen van de sociaal werkers en kleinkinderen van vrijwilligers geven nog een extra familiaal tintje aan zo'n namiddag. De gebruikers brengen enkele uren door in een gezinskader en laten hun zorgen ver achter zich.

Zo kunnen we een andere band scheppen met de gebruikers: een vriendschapsband in een ontspannen sfeer. Gedurende een paar uur is iedereen gelijk. Men vergeet zijn problemen, de armoede..."

"Ter gelegenheid van het sinterklaasfeest heeft Wederzijds Dienstbetoon, zoals elk jaar, de komst van de heilige man georganiseerd voor een dertigtal stralende kinderen. Na de uitdeling van de snoepjes en de goede raad, hebben we de gezinnen voorgesteld om naar het **Stardust Park** te trekken. Het Stardust Park is een groot overdekt speelplein in Vorst dat over een oppervlakte van 4000 m² allerlei spelen en attracties aanbiedt voor kinderen tussen 2 en 12 jaar.

Voor sommige ouders was dit de eerste uitstap die ze samen met hun kinderen konden ondernemen. Immers, de gezinnen (en vooral de kroostrijke gezinnen) hebben niet altijd de middelen om deel te nemen aan een betaalde uitstap samen met hun kinderen. Ze zijn dus heel dankbaar dit te kunnen doen te dezer gelegenheid. Vaak zijn de ouders dus even gelukkig als de kinderen."

"Naast het bezoek van sinterklaas en de paashaas hebben we dit jaar ook een schilderworkshop voor alle kinderen georganiseerd, waarin gefocust werd op dieren en natuur. Dit jaar werden niet alleen de ouders verwend, maar ook de kinderen. Want zo hadden ze, evenals hun schoolvriendjes, recht op een normaal leven (Caritas International)."

Maaltijden en kerstcadeautjes

"Ter gelegenheid van de eindejaarsfeesten hebben we in St.-Gillis een maaltijd georganiseerd voor ons publiek op een vrijdagmiddag, maar ook een eindjaarsontbijt. Deze twee momenten vielen zeer in de smaak van onze gebruikers voor wie dit meestal een gelegenheid was om de feesten niet in eenzaamheid, maar wel in een gezellige sfeer door te brengen.

Elk jaar stellen we vast dat de feesten als een moeilijke periode ervaren worden door een deel van ons publiek. Vaak zijn het alleenstaanden die het contact met hun familie of naaste vrienden verloren hebben. Op zo'n momenten is men ongelukkig. Mensen zijn kwetsbaarder en droevig.

De twee maaltijden zijn heel belangrijk voor hen, want ze krijgen dan even de gelegenheid om hun zorgen te vergeten, te glimlachen en zich omringd te voelen.

Deze ontspannende momenten maken het makkelijker om anderen te ontmoeten en laten een ander gezicht zien van onze gebruikers, een gezicht waar vreugde en blijheid op te lezen staat."

"Hoewel we heel het jaar door pakjes uitdelen in Kuregem, worden er speciale accenten gelegd tijdens de kerstperiode. Dankzij een gift van de Rotary Club kunnen we tijdens de feesten een uitzonderlijk pakket aanbieden. Dit speciaal feestgeschenk geeft de gebruikers alle reden om aanspraak te maken op een deftige oud-en-nieuwviering. Dit geschenk is een balsem voor het hart zowel bij de sociaal werkers als bij de mensen zelf.

Een glimlach... een dankjewel... zoiets kan je niet met geld kopen!!!

Idem voor het geluk dat te lezen staat op de gezichten van onze klanten.

Deze ietwat speciale uitwisseling is een zonnestraal in het dagelijkse leven van de sociaal assistenten. Ze geeft ook aanleiding tot een nadere kennismaking omdat het initiatief uitgaat van de sociale ploeg, wat eerder ongewoon is. Het contact wordt anders. En hoe ontroerend is de dankbaarheid die eruit voortvloeit! Inderdaad, de symboliek van het cadeau uitgerekend op dit moment is heel erg belangrijk en waardevol."

Ontbijt en barbecue.

"Gezien het grote succes bij ons publiek, hebben we dit jaar twee extra maaltijden georganiseerd (naast de kerstmaaltijd).

De eerste maaltijd werd aangeboden in de vorm van een ontbijtbuffet. Croissants, stokbrood, confituur, diverse fruitsappen, fruitsalade stonden klaar tot grote vreugde van een zestigtal personen.

De tweede maaltijd werd georganiseerd in de vorm van een barbecue. Profiterend van een mooie namiddag in augustus hebben we tafels en stoelen op het terras gezet voor een lekkere, uitgebreide maaltijd.

Deze maaltijden laten toe mensen op een andere manier samen te brengen dan bij de traditionele 'onthaalcafé'-ochtenden van het Wederzijds Dienstbetoon. Immers tijdens het onthaal zijn er mensen die slechts kort langskomen ofwel gaat het om steeds dezelfde gezichten.

Tijdens deze maaltijden worden er grote tafels opgesteld en de mensen treden automatisch met elkaar in contact of creëren banden met personen met wie ze voordien nog nooit kans zagen te praten...

De dagen die volgen op zo'n maaltijd zien we vaak dat er nieuwe vriendschappen ontstonden en nieuwe groepen personen gevormd worden..."

Kampen en natuur

"Het is van belang dat jongeren tijdens de zomervakantie een project hebben waar ze kunnen in opgaan, waarbij ze andere jongeren kunnen ontmoeten en de dagelijkse rompslomp vergeten. Om tegemoet te komen aan deze behoefte heeft Caritas International een kamp georganiseerd dat plaatsvond eind augustus 2011. Acht jongeren tussen 11 en 17 jaar hebben samen met hun voogden van Caritas International hun tenten opgeslagen in de vallei van de Viroin. Deze kampen hebben bijgedragen tot de persoonlijke en sociale ontwikkeling van de deelnemende NBMV's via verschillende activiteiten (oriëntatiespel, fietsen, bergbeklimmen, wandelen, abseilen, tokkelbaan, etc.). Deze activiteiten stonden in verband met de natuur, moedigden de jongeren aan om hun grenzen te ontdekken en te verleggen, en creëerden een fysiek en emotioneel welbevinden. Het was een gelegenheid voor hen om wat vakantie te nemen en afstand te nemen van de dagelijkse sleur. Dit initiatief was mogelijk dankzij Vlaamse steun en de omkadering door twee sportleraars van de vzw *Nature*."

1.2. Brussel Onthaal Open Deur, 40 jaar aanwezigheid in het historisch centrum:

Een ietwat speciaal feest vond plaats voor de Brabantia-antenne Brussel Onthaal Open Deur. Immers, de sociale onthaaldienst van het historische centrum vierde zijn 40-jarig bestaan en heeft voor die gelegenheid een colloquium georganiseerd. Indien dit colloquium zich niet onmiddellijk richtte tot de gebruikers, was het een onmiskenbaar succes zowel wegens de kwaliteit van de uiteenzettingen van de sprekers als de debatten met de deelnemers. Relas:

"Het wordt almaar duidelijker voor de ploeg van Brussel Onthaal Open Deur hoezeer sinds de oprichting van de VZW in 1971 het stadscentrum zich geleidelijk aan getransformeerd heeft: ontwikkeling van multiculturaliteit, groeiende verarming en overduidelijke fragilisatie van de geestelijke gezondheid.

Zoals iemand het uitdrukte tijdens een bijeenkomst: "De luxe-economie heeft plaats geruimd voor een overlevingseconomie".

Deze vaststelling lag aan de basis van het thema dat zou gekozen worden voor het colloquium. Men wou dit organiseren ter gelegenheid van 40 jaar Brussel Onthaal - Open Deur in december 2011.

Het thema luidde: "Nieuwe precariteiten, nieuwe praktijken". Drie externe sprekers hebben de thematiek behandeld vanuit 3 verschillende gezichtshoeken.

Professor Kesteloot van de KUL en de ULB, professor in de sociale en stedelijke geografie, heeft een sleutel aangereikt om beter de oorzaken en de verdeling van sociale ongelijkheden te begrijpen die duidelijk zichtbaar zijn in Brussel stad. De professor gaf een overzicht van de bevolkingsmigraties in Brussel: de rijke en de middenklassen verhuisden richting stadsrand, en buitenlandse of geprecariseerde bevolkingsgroepen vestigende zich in het stadscentrum waar men "diensten en werkgelegenheid" aantreft...

De oorspronkelijke arbeidersbevolking die daar gevestigd was, slaagde erin dezelfde levensstandaard als de middenklasse te bereiken en wisselde het stadscentrum om met de rand. De arbeidersbevolking heeft de plaats geruimd voor arbeidskrachten die geïmmigreerd waren of van migranten afstamden. Deze werden in hun sociale opgang gestuit door de economische crisis, delokalisaties, etc... sedert de jaren 1970-1980..., met als gevolg een verarming en "gettoïsatie" van die centrumwijken in Brussel. Hier is een opdracht weggelegd voor de politici: namelijk een verdelingspolitiek voeren ten gunste van het centrum, een politiek van tewerkstelling, opvoeding, huisvesting en gentrificatie van de bevolkingsgroepen.

Een echo op deze voordracht kwam van mevr. Kulakowski, directrice van het Centre Bruxellois d'Action Interculturelle (CBAI - Brussels Centrum voor Interculturele Actie). Zij behandelde de kwestie van de interculturele benadering...

Eerst legde ze uit in welke mate het noorden van het land een integratiepolitiek van buitenlandse bevolkingsgroepen gevoerd had via taal-, cultuur- en inburgeringscursussen.

Zij toonde aan hoezeer multiculturaliteit een realiteit is in het centrum van de stad en beschouwd moet worden als een rijkdom en een troef. Maar tegelijk stelde ze ook de vraag hoe deze integratie harmonieus kan geschieden als men bedenkt dat de meerderheid van deze buitenlanders in een toestand van extreme economische precariteit leeft en qua levensbeschouwing zeer pluralistisch samengesteld is. Vervolgens schoof ze enkele etappes naar voren die gevolgd kunnen worden met het oog op een betere integratie: decentralisatie (mijn problemen zijn niet de schuld van de andere), begrip (wie is de andere?) en overleg (wat gaan we samen doen?).

Belangrijke vragen gaan over de plaats van religie, relaties mannen / vrouwen of kinderen / ouders, de primauteit van de groep ten opzichte van het individu.

De derde toespraak kwam van een antropologe van het centrum voor geestelijke gezondheid "Le Méridien". Mevr. Eléonor Armanet, coördinatrice van het net "Santé, précarité" van de Franse Gemeenschapscommissie (COCOF).

Ze wees erop dat er duidelijk een psychiatrisatie van sociale problemen plaatsvindt.

Ze gaf een uiteenzetting over de vernieuwende werkmethodes van verenigingen in de therapeutische benadering van families van buitenlandse origine. Psychologen kiezen voor een stuk groepswork (omdat ze vastgesteld hebben dat een louter individuele benadering onvoldoende en te indringend was). Anderzijds treedt de antropologe binnen in de gezinnen en het ontmoetingsleven. Daar maakt ze zich vertrouwd met de culturen en zorgt voor feedback naar de ploeg van psychologen. Indien deze aanpak niet onmiddellijk therapeutisch is, stelt men wel de therapeutische effecten ervan vast die de menselijke waardigheid valoriseren.

Plaats van vertrouwen wegens de behandelde thema's, uitwisselen van ervaringen, conceptualisatie, actie waardoor het woord van de groep hoorbaar en zichtbaar wordt (oprichting van het huis Biloba, solidair en intercultureel woonproject).

Deze stappen vormen de vernieuwende werkmethoden van vandaag.

De volgende dag werd de historiek van Brussel Onthaal Open Deur sinds zijn stichting uiteengezet, alsook de initiatieven die eruit voortgesprongen zijn: El Kalima (dialogen tussen christenen en moslims), de Voies de l'Orient (ontstaan als antwoord op vragen inzake godsdiensten en Aziatische spiritualiteit) en SVBBO (Sociaal Vertaalbureau Brussel Onthaal), maar ook de geest en de missie waarbinnen BOOD globaal gezien werkt.

Dit colloquium en de reflectie die er de vrucht van is, zal voor de ploeg van Brussel Onthaal Open Deur een gelegenheid zijn om diepgaand de manier waarop hij zijn missie vervult te herdenken met het oog op eventuele bijstellingen en initiatieven."

2. Voorstelling van de sociale diensten CAW Brabantia

2.1. De sociale wijkdienst Wederzijds Hulpbetoon Sint-Gillis

Korte voorstelling

Wederzijds Hulpbetoon St.-Gillis is een sociale dienst die zich richt tot de wijk en dagelijks een hartelijk onthaal aanbiedt aan iedereen die dit wenst, los van elke filosofische of religieuze connotatie.

Als onderdeel van de vzw Parochiale Werken St.-Gillis is deze vereniging ook een antenne van het Centrum voor Algemeen Welzijn Brabantia.

Iedereen is welkom in het Wederzijds Hulpbetoon op voorwaarde dat de elementaire leefregels van respect voor anderen en zichzelf in acht genomen worden.

Er wordt dagelijks een reeks activiteiten en diensten aangeboden voor het publiek van St.-Gillis, maar ook voor mensen zonder vaste verblijfplaats en / of zonder verblijfsvergunning : onthaalcafé, sociale permanentie, sociale kruidenier, sociale garderobe, Franse lessen, internettoegang. Vanaf dit jaar bieden we ook conversatiesessies aan in samenwerking met onze partner, la Maison de la Francité.

Permanente activiteiten

Onthaal

Elke morgen is het onthaal open van 8 tot 12 uur. Het is het belangrijkste toegangspunt van Wederzijds Dienstbetoon. Een zeer groot aantal mensen komt hier langs. Het onthaal is een plaats waar iedereen (op voorwaarde dat de elementaire regels van gemeenschappelijk leven in acht genomen worden) welkom is om te praten, koffie te drinken, te kletsen met medewerkers of vrijwilligers, om gezelschapsspelen te doen, ... maar het is ook een plek waar men een sociaal assistente kan opwachten voor een ontmoeting. Het gemiddeld aantal personen dat de dienst per dag bezoekt bedraagt 75. Ongeveer 1/5 van deze mensen verlangt een onderhoud met de sociale permanentie.

Sociale permanentie

De sociale permanenties hebben plaats van maandag tot vrijdag, van 8u30 tot 12.00 uur (inschrijven kan tot 11 uur). Ze worden waargenomen door drie sociaal assistentes die informeren, oriënteren, administratieve hulp bieden en / of aan sociale begeleiding doen, afhankelijk van de behoefte. De dienst doet in de praktijk ook aan bemiddeling en budgetbegeleiding.

Vaak is het ook de taak van de sociaal assistente om te luisteren, aan te moedigen en mensen te ondersteunen. Zo gebeurt het dat we wat tijd vrijmaken voor iemand om gewoon wat te praten en hem wat moed in te spreken.

Algemeen gesproken kunnen de behandelde problemen als volgt geïnventariseerd worden:

- Materiële hulp (kledij, voedsel, geld)
- Oriënteren en informeren

- Juridische vragen (vreemdelingenrecht, arbeidsrecht, familierecht, sociaal recht)
- Schoolplicht / studeren / opleiding
- Openbare diensten
- Etc.

In de loop van het jaar 2011 is het aantal dossiers verdubbeld met een recordcijfer van 1392 dossiers.

De sociale kruidenier

De sociale kruidenier is een dienst voor materiële hulp bestemd voor de meest kansarme gezinnen van St.-Gillis. Hier worden essentiële voedingswaren en hygiënische producten verkocht aan 50 % van de marktprijs.

De sociale kruidenier kadert in een globaal project dat tot doel heeft gezinsproblemen op te lossen en vormt als dusdanig een reële materiële hulp binnen het voedselbudget voor gezinnen in financiële moeilijkheden.

Toegang krijg je tot de sociale kruidenier via de sociale dienst en de beslissing of je al dan niet die toegang krijgt wordt genomen onder collega's tijdens de ploegvergaderingen op grond van een sociaal rapport opgesteld door de sociaal assistentes.

Bij het verlenen van toegang tot deze dienst hanteren we hoofdzakelijk financiële criteria : we vragen aan de persoon in kwestie ons zijn gezinssamenstelling mee te delen, een document te overhandigen waaruit blijkt hoeveel zijn inkomsten, maar ook zijn uitgaven bedragen, alsook eventuele schulden. Vervolgens berekenen we wat er overblijft voor die persoon en zijn gezin, en zo kunnen we uitmaken of hij al dan niet aan de toegangscriteria beantwoordt.

Deze dienst bieden we zowel aan legalen als illegalen aan.

Bovendien vinden wij het heel belangrijk dat de waardigheid van de persoon gerespecteerd wordt bij het verschaffen van voedselhulp : keuze van voedingswaren, een winkel zoals een andere, betalen van de voedingswaren, ... In deze optiek heractualiseren we regelmatig ons aanbod van voedingsproducten.

Wij waken er ook over dat de "sociale filosofie" van de winkel gehandhaafd blijft. Dit houdt in dat we ook de tijd nemen om met mensen te praten, navraag te doen naar hun gezondheidstoestand, hun situatie,...

Statistisch gesproken kregen in 2011 124 gezinnen toegang tot de sociale kruidenier, wat overeenkomt met 634 bezoeken waarvan 157 bezoeken met verlenging.

Aan zo'n 15 mensen werd de toegang geweigerd omdat ze niet voldeden aan de financiële voorwaarden of omdat ze nooit het antwoord op hun aanvraag kwamen afhalen.

De toename van het publiek van de kruidenier in vergelijking met het jaar 2010 kan door meerdere factoren verklaard worden:

- ten gevolge van de economische crisis in andere Europese landen, is er een toename van het Spaanse, Italiaanse en Portugese publiek
- een toename van de schuldenlast ten gevolge van een overmatig gebruik van consumptiekrediet e.a., ...
- meer en meer sancties vanwege de RVA, OCMW, ...
- de energiefacturen blijven maar stijgen

Informaticaworkshop

Zoals vorige jaar werd onze informaticaworkshop niet meer voorgesteld als een cursus, maar is hij vrij toegankelijk geworden.

Daar we geen aanvragen meer binnenkregen om met een computer te leren werken (we wijzen erop dat er in de buurt van onze vereniging tal van cursussen gegeven worden), stellen we tegenwoordig voor aan de mensen om de computers te gebruiken in het kader van hun zoektocht naar huisvesting, werk en / of opleiding. Maar het is tegelijk een gelegenheid voor hen om hun mailbox te checken of om online in contact te blijven met bekenden via discussiesites.

De toegang tot de computers wordt aangeboden 's morgens om 11 uur en dit gedurende 1 uur, en verder ook 2 à 3 keer per week in functie van de beschikbaarheden van de ploeg en telkens voor sessies van 1 uur.

Cursus Frans vreemde taal (FVT)

Zoals de vorige jaren bood onze dienst meerdere cursussen Frans aan. Enerzijds een cursus Frans niveau 1 voor beginnende studenten en anderzijds een cursus Frans niveau 2 voor een groep wat meer gevorderden.

Zoals vorig jaar werd ook een conversatietafel georganiseerd met de bedoeling de mensen die de vorige niveaus gevolgd hebben en / of een gevorderd niveau hebben de kans te geven hun studie van de Franse taal verder te zetten.

De lessen worden regelmatig voorbereid zodat ze beantwoorden aan de verwachtingen en verlangens van de cursisten. We doen ons best om de lessen af te stemmen op hun dagelijkse leven : zoeken van huisvesting, opstellen van een cv,...
Regelmatig onderzoek binnen het documentatiecentrum van het Collectif Alpha laat de docenten toe hun lessen leuker te maken en kennis te maken met nieuwe werkmethoden.

Sociale garderobe « La Malle aux chiffons »

De sociale garderobe "La Malle aux chiffons" werd opgericht door onze dienst en functioneert in partnerschap met het OCMW van St.-Gillis en de vzw Aiguillage. Het is een winkel voor tweedehandskleding, gelegen in de Kerkstraat 65 te St.-Gillis op een boogscheut van Wederzijds Dienstbetoon. Hij is elke dag open van 9.00 uur tot 12.00 uur en is toegankelijk voor iedereen.

Iedereen kan hier dus aan zeer lage prijs een kledingstuk komen kopen aan zeer lage prijzen (0,50 à 2 €) of zelfs genieten van een gratis aanbod (via een bon die verkrijgbaar is op de permanentie van onze dienst of een partnerdienst). Deze kleren worden verkregen via giften van particulieren of parochies, of via samenwerking met andere verenigingen.

Conclusies en perspectieven

Het jaar 2010 was, zoals de andere jaren, rijk aan emoties. Fijne momenten beleven met het opvangpubliek, steun en troost bieden, de situatie van de mensen een beetje verbeteren via verschillende vormen van ondersteuning, nadenken over hoe we ons werk kunnen aanpassen aan de dagelijkse vragen en noden : eens te meer was dat onze manier van werken in 2011 en zal dit opnieuw het geval zijn in 2012.

Overigens brengt de vernieuwing van de ploeg met zich mee dat we zullen moeten nadenken over wat iedereen wenst te verwezenlijken, en dit in functie van de vraag van het publiek.

Zoals reeds vermeld zal een belangrijk reflectiepunt erin bestaan dat we Onthaal Open Deur herdenken.

Dit jaar gaan we ook door met het werk dat gerealiseerd werd in de verschillende diensten met het oog op optimalisering. Uiteraard blijven we actief binnen de Sociale Coördinatie en staan we steeds open voor eender welk evenement dat onze activiteiten kan bevorderen.

2.1.1 Senioren Zonder Grenzen (Sint-Gillis)

Senioren Zonder Grenzen is een eerstelijnsdienst en biedt permanenties voor individuele hulp en groepsactiviteiten aan. Het is een opvangplaats waar iedereen die te kampen heeft met materiële of psychologische moeilijkheden welkom is en gehoord wordt. De dienst staat open voor al wie een aanvraag doet.

Sociaal individueel werk.

Wat kan men constateren voor het jaar 2011?

De sociale situatie van de gebruikers is duidelijk verslecht. Immers, gezien de stijging van de levensduurte hebben de meeste mensen moeite om te voorzien in hun dagelijkse behoeften. Almaar vaker leven mensen in kritieke materiële situaties en vinden ze nauwelijks nog uitwegen.

In veel dossiers stapelen mensen problemen op (administratief, sociale zekerheid, huisvesting, materieel en relationeel...), maar ook handicaps (gebrekkige taalbeheersing, fysieke handicap).

Voor veel gebruikers is het gebrek aan kennis en taalbeheersing tegelijkertijd de oorzaak en het gevolg van een groot aantal sociale problemen.

De sociaal assistent zorgt voor begeleiding en beheer om de zaak niet nog meer uit de hand te laten lopen.

Ze staat ook in voor de opvolging van 109 dossiers waarbij ze moet optreden als bemiddelaarster, openbaar schrijfster, vertaalster, begeleidster en psychologe (zie statistieken in bijlage).

Bepaalde dossiers zijn zeer zwaar, vooral in het geval van alleenstaanden met een fysieke handicap, en dit ondanks het belangrijke werk dat geleverd wordt door de thuishulpdiensten, het Collectief Violette, het OCMW, de verpleegster, etc.

Er wordt ook beroep gedaan op de hulp van de sociaal assistente in rust- en verzorgingstehuizen voor mensen van Maghrebijnse oorsprong die de taal niet spreken en voor wie de opvangstructuur geen toereikend antwoord biedt. Aan deze mensen biedt ze vooral opvolging in de vorm van luisterbereidheid en psychologische begeleiding.

Bovendien is de sociaal assistente alleen en betreurt ze het gebrek aan plaatsen waar ze de last van dit werk kan delen en neerleggen.

Groepswork:

De groepsactiviteiten richten zich vooral tot vrouwen. Vanwege de mannen is hier geen vraag naar. Ze hebben trouwens andere plaatsen waar ze elkaar kunnen ontmoeten voor sociale contacten.

De activiteiten worden georganiseerd in het Frans en het Arabisch, wat een grotere betrokkenheid en interactie in de hand werkt.

Bepaalde groepsactiviteiten worden georganiseerd in samenwerking met andere verenigingen of met de steun van gespecialiseerde professionelen.

Dit groepswork biedt de vrouwen een plek waar ze elkaar kunnen ontmoeten, uit hun isolement treden en zich aanvaard voelen. Want elders wordt met hen geen rekening gehouden.

Het is van belang erop te wijzen dat er zeer weinig plaatsen zijn waar aan deze bejaarde bevolkingsgroep een luisterend oor, animatie of erkenning geboden wordt.

37 vrouwen hebben deelgenomen aan de activiteiten tijdens het jaar 2011. Het gaat om vrouwen tussen 55 en 75 jaar van Maghrebijnse oorsprong, meestal ongeletterd en met zeer bescheiden bestaansmiddelen. Velen onder hen leven alleen en hun sociale contacten beperken zich tot de SZG.

Het aantal deelnemers aan de workshops wordt beperkt tot 12 om redenen van organisatie en comfort. Er zijn geen deelnamevoorwaarden afgezien van de betrokkenheid die van hen verlangd wordt.

De gerealiseerde activiteiten

Mondeling Frans: 1 x / week

De cursussen zijn een antwoord op zowel een reële behoefte om de taal te leren als een behoefte tot sociaal contact en ontmoeting.

De deelnemers krijgen de mogelijkheid om essentiële elementen te verwerven met het oog op hun dagelijkse communicatie. Het is een kader waarbinnen ze zich vrij kunnen uitdrukken zonder bang te moeten zijn voor kritiek of spot.

De behandelde thema's staan in verband met het dagelijkse leven van de deelnemers: bv. boodschappen doen, zich oriënteren en de weg vragen, hoe ga je op bezoek bij de dokter, of gewoonweg een praatje met de buurvrouw slaan.

Opmerking: de vrouwen zijn van goede wil, gemotiveerd, sommigen zelfs vlijtig, maar velen onder hen assimileren moeilijk wat ze leren. Ze hebben moeite met memoriseren.

Naaiworkshop

De naaiworkshop werd georganiseerd op vraag van de vrouwen. Ze krijgen de mogelijkheid om hun kleren te verstellen onder begeleiding van een vrijwillige animatrice. Het is ook een gelegenheid tot uitwisseling van ervaringen en goede raad over hoe je het moet doen, maar ook een kans om Franse woorden te gebruiken.

Het is in het kader van deze workshop dat de groep deelnam aan het project "**Tissant l'avenir**" ("Weven aan de toekomst"). Het gaat over milieu en gebeurt in samenwerking met de verenigingen Citadelle, Hispano-belga, Migrant art en Déclic.

Deze samenwerking leverde heel wat ontmoetingen en praktische uitwisseling op. Ze speelde zich af in drie etappes:

- Sensibilisatie inzake en nadenken over milieu en duurzame ontwikkeling. In de groep werden meningen naar voren gebracht, van gedachten gewisseld en analyses gemaakt, eerst betreffende de lokale situatie en dan over het milieu in ruimere zin.
- Keuze van het werk en van de inhoud van de boodschappen, wat uitmondde bij een voorstel om een *breiweefsel* te maken met als thema's "*Arbre de vie*" (de boom des levens) en "*Diversité*" (Diversiteit).
- Uitvoering: elk groepslid heeft deelgenomen in functie van zijn specialiteit: breien, haken, borduren of naaien. Hieraan werden de geschreven boodschappen gekoppeld en was er dus weer een link met de cursus Frans.

De inzet was heel groot en de motivatie hield stand, wat resulteerde in een gevoel van eigenwaarde en fierheid.

De workshop ging door deels binnen SZG en bij andere sessies werden ook partnergroepen betrokken in de lokalen van de Pianofabriek.

Deze ontmoetingen lieten de deelnemers toe kennis te maken met andere verenigingen, praktijk en kennis uit te wisselen en nieuwe banden te creëren.

Het project werd afgerond met een tentoonstelling van alle werken in de Pianofabriek. Binnenkort zullen ze ook op andere openbare plaatsen getoond worden.

Na de tentoonstelling was er een ontmoetingsmaaltijd voor de verschillende groepen om een evaluatie te houden. De maaltijd werd georganiseerd door een groepslid van elke partnervereniging.

De deelnemers lieten weten dat ze het project en het verloop ervan geapprecieerd hadden en wensen deze ervaring te herhalen voor iets anders.

Kookworkshop :

In 2011 heeft de groep Senioren Zonder Grenzen drie kookworkshops gerealiseerd met de leden van citadel en migrant'Art.

Deze workshops lieten toe om recepten uit verschillende culturen uit te proberen. De bedoeling was ingrediënten te gebruiken in overeenstemming met de dieetleer zodat gezondheidsproblemen vermeden kunnen worden.

Het samen nuttigen van de maaltijd liet toe de bereidingen te degusteren, maar het was eveneens een gelegenheid om aan uitwisseling te doen in een sfeer van gezelligheid en wederzijdse appreciatie.

Partnerschap

De ontmoetingen met partners lieten aan de deelnemers van SZG toe kennis te maken met andere groepen, andere ervaringen op te doen, hun competenties te delen en af te wijken van de platgetreden paden.

SZG draagt zijn steentje bij inzake knowhow en deelt met alle partners de ervaringen en culturele rijkdom van ingeweken oudere vrouwen.

Vanwege de partners kregen we hieromtrent een heel tevreden respons.

Conclusie

Globaal gezien heeft SZG zijn doelstellingen bereikt. De gebruikers van de individuele sociale hulp en de deelnemers aan de groepsactiviteiten hebben hun tevredenheid geuit. Ze appreciëren het onthaal en voelen zich gehoord en ondersteund.

2.2 De sociale wijkdienst Kuregem :

Beschrijving

Deze dienst richt zich uitsluitend tot de inwoners van Kuregem, met uitzondering van personen die de wijk verlaten hebben nadat ze reeds met ons een relatie opgebouwd hadden. We begeleiden hen verder, indien ze dit wensen. In ons dubbel huis worden de volgende activiteiten georganiseerd : individuele sociale permanenties, kindergarderobe, uitdelen van voedselpakketten, animatie in de wachtzaal en de vergaderingen.

Statutair gesproken is de doelstelling van de vereniging «*een antwoord te bieden op individuele of collectieve sociale problemen via informatie, begeleiding, leiding of door de solidariteit binnen de wijk te stimuleren*».

De basisprincipes die ten grondslag liggen aan de geest waarin we pogen te werken kunnen als volgt samengevat worden :

- De **autonomie** van mensen bevorderen
- Bevorderen van **buurtwerk** (de begrippen "wijk" en "beschikbaarheid")
- De **solidariteit** tussen mensen bevorderen
- De mens in zijn **globaliteit** beschouwen

Om deze doelstellingen te realiseren werd een sociale ploeg samengesteld bestaande uit 2 voltijdse en 1 deeltijdse sociaal assistente.

De sociale dienst werkt altijd zonder coördinator. De taken werden verdeeld onder de sociaal assistentes waarbij één sociaal assistente voor elke activiteit als referentiepersoon optreedt.

Het vrijwilligerswerk is niet onaanzienlijk : een tiental vrijwilligers nemen de verdeling van de voedselpakketten voor hun rekening, alsook het openhouden van de kindergarderobe en de animatie in de wachtzaal.

Activiteiten

Activiteiten van het individuele type

a) De polyvalente sociale permanentie

De sociale permanentie is vrij toegankelijk 4 ochtenden per week : van maandag tot donderdag, van 9.00u tot 11.00u of op afspraak.

Tijdens de permanenties wordt er op verschillende manieren hulp geboden aan de mensen. Dit gaat van informatie, oriëntatie, administratieve hulp tot begeleiding en materiële interventie in de vorm van voedsel- of kledinghulp.

b) De verdeling van voedselpakketten

De verdeling van voedselpakketten wordt waargenomen elke vrijdagochtend door een ploeg zo'n 5 vrijwilligers.

De verdeelde producten zijn afkomstig uit verscheidene bronnen : de voedselbank Brussel-Brabant, Europese overschotten, inzamelingen in natura gedaan in scholen en parochies, en ten slotte directe aankopen in de groothandel, gefinancierd via giften. In totaal wordt ongeveer 15 ton voedselproducten verdeeld per jaar.

Het toekennen van een voedselpakket is altijd gebaseerd op een financieel onderzoek waarvan de criteria dit jaar ongewijzigd zijn gebleven. Voedselhulp wordt gedurende maximum 2 jaar toegekend, wat toelaat plaats te ruimen voor andere noodlijdende mensen.

c) Garderobe

Tengevolge van de verhuizing van onze kantoren tijdens de renovatie van onze lokalen, werd deze dienst opgeschort, maar hij zal zijn activiteit hernemen zodra we de lokalen opnieuw zullen betrekken.

Activiteiten van het collectieve type

a) Animatie in de wachtzaal op maandag- en woensdagochtend

Op maandag- en woensdagochtend is er animatie in de wachtzaal. We constateren dat dit project nog steeds een even groot succes kent.

Immers, we merken dat deze hartelijke ontvangst opgehitste gemoederen tot bedaren brengt en contacten tot stand brengt. Ze geeft aan sommigen de kans om een praatje te komen slaan bij een kop koffie. Zelfs al hebben ze die ene dag geen sociale hulp nodig, ze komen toch voor de gezelligheid, voor het luisterende oor, of om de eenzaamheid te doorbreken.

b) Sinterklaasfeest

Ook dit jaar hebben we weer een sinterklaasfeest kunnen organiseren. Op dit feest was iedereen welkom. Aan de kinderen werden snoepjes uitgedeeld. Muzikanten zorgden voor animatie waarbij de kinderen betrokken werden. Ze konden zich ook laten schminken. Er waren hapjes voorzien dankzij de bijdragen van gebruikers.

Dit feest is elk jaar een echte voltreffer, en wel om volgende redenen :

- alleenstaanden krijgen de kans hun eenzaamheid te doorbreken
- ouders kunnen hun kinderen een onvergetelijk moment bezorgen
- sociaal assistentes kunnen gebruikers ontmoeten in een leuker kader.

c) Culturele activiteiten

- Deze zomer hebben we een dagje aan zee georganiseerd voor de gebruikers. Voor sommigen was het de eerste keer dat ze de Noordzee met eigen ogen konden aanschouwen. Anderen maakten van de gelegenheid gebruik om een duik te nemen. We hebben het Sea Life Center bezocht en aan iedereen een lichte maaltijd aangeboden.
- Deze uitstap laat een onvergetelijke herinnering achter omdat we de kans kregen op een andere manier met onze gebruikers om te gaan en hen op een bevoorrechte manier te benaderen.

Activiteiten van het associatieve type

a) Samenwerking met Logement Pour Tous

Om mensen die te lijden hebben onder de enorme huisvestingscrisis bij te staan - zij het op een zeer bescheiden manier -, hebben we een partnerschap aangegaan met een sociaal immobielkantoor « *Logement pour Tous* ».

In dit kader nemen we de taak op ons hier kandidaten in te schrijven op basis van thuisbezoeken. Dit houdt ook in dat we instaan voor de sociale begeleiding van deze mensen. De sociale immobielkantoren werken eveneens op basis van een wachtlijst met een vrij aanzienlijke wachttijd.

b) Vergaderingen «overleg voedselhulp» georganiseerd door de FCSS (FCMW) :

De Federatie voor de Centra van Maatschappelijk Werk heeft vergaderingen belegd voor de verschillende actoren die betrokken zijn bij voedselhulp (pakketten, sociale

restaurants, ...). Het jaar 2011 was een voortzetting van 2012. Het belangrijkste behandelde onderwerp ging over het BIRB en de toekomst ervan inzake de herverdeling van het Europese overschot (aangezien dit lang in vraag gesteld werd).

c) Vergaderingen voor sociale coördinatie.

Het OCMW heeft een sociale coördinatie op poten gezet. Het doel ervan is om thema's aan te snijden die gemeenschappelijk zijn voor verschillende verenigingen. Op deze vergaderingen zijn verschillende gemeentelijke of andere verenigingen uit Anderlecht aanwezig, alsook de voorzitter van het OCMW en de verantwoordelijke voor de algemene sociale dienst van het OCMW.

Focus 2011 en perspectieven 2012

Het was een ietwat uitzonderlijk jaar. Immers, wegens de renovatie van onze gebouwen moesten we voor enkele maanden verhuizen. Dit bracht met zich met dat we van lokalen moesten veranderen, maar ook van wijk en bevolking.

Dit jaar werd nog maar eens gekenmerkt door een toename van de aanvragen van het administratieve type.

Ons werk vereiste almaar meer nauwkeurigheid, opzoekingswerk en dus ook tijdsinvestering. We hebben ons ook verder moeten vervolmaken in domeinen waarmee we aanvankelijk weinig vertrouwd waren (rechten van zelfstandigen).

We werden ook geconfronteerd met een grote vraag inzake huisvestingsproblemen (te kleine of ongezonde huisvesting). Mensen wensten hun kandidatuur in te dienen bij het sociaal immobielkantoor "Logement pour Tous". We waren verplicht het aantal aanvragen te beperken omdat we hier teveel tijd aan spendeerden ten opzichte van ons overige werk.

Dit jaar gingen we meer in de richting van introspectie wat betreft onze kennis en beperkingen op het terrein.

Het jaar 2012 zou het jaar van de herwonnen stabiliteit moeten zijn. We kunnen opnieuw onze lokalen en onze wijk betrekken, en zien onze vaste klanten terug ... Zonder twijfel, het jaar van de hernieuwing!!! Een nieuwe dynamiek en wellicht nieuwe projecten staan op de agenda bij deze nieuwe start.

2.3 De sociale wijkdienst van Caritas Molenbeek :

Inleiding

De werkcontext van de antenne Molenbeek was ingewikkeld in het jaar 2011. De dienst was op bepaalde momenten gesloten omwille van diverse institutionele redenen en de ploeg heeft veranderingen ondergaan.

1. Voorstelling van de sociale dienst Brabantia CAW, antenne Caritas van St.-Jans-Molenbeek

Caritas Molenbeek is een eerstelijns sociale dienst gesitueerd in het hartje van de gemeente St.-Jans-Molenbeek.

Caritas Molenbeek is een polyvalente sociale buurtdienst die zich richt tot alle inwoners van St.-Jans-Molenbeek. Men kan er terecht voor een luisterend oor, informatie, hulp en begeleiding bij verscheidene te ondernemen stappen :

De doelstelling van de dienst is gebruikers bij te staan in de persoonlijke stappen die ze ondernemen, waarbij evenwel aangestuurd wordt op een zekere autonomie zodat de mensen het gevoel krijgen zelf hun leven in handen te nemen tegenover de problemen waarmee ze dagelijks te kampen krijgen.

Om efficiënter te werken opteren we ervoor op te treden als onderdeel van een netwerk van diensten die elk in een bepaald actiedomein gespecialiseerd zijn. Daarom analyseren we samen met de gebruikers de situatie en onderzoeken we welke pistes gevolgd kunnen worden om zo efficiënt mogelijk een antwoord te vinden op hun noden en in de mate van het mogelijke hun situatie te laten evolueren.

We leggen ook thuisbezoeken af voor mensen met beperkte mobiliteit.

Administratieve problemen :

Administratieve hulp komt het vaakst voor omdat ze in alle gevallen noodzakelijk is ongeacht de aard van de aanvraag. Een greep uit de soorten hulp: inlichtingen over belastingen, administratieve documenten voor de gemeente of het OCMW, verzekeringen, ...

Huisvestingsproblemen :

Tijdens de permanenties blijkt dat het zoeken naar huisvesting een van de meest voorkomende aanvragen is, waarbij men niet in staat is zelf voor een oplossing te zorgen.

We zien hoe de prijzen op de private huurmarkt almaar stijgen en onaantrekkelijk zijn voor ons publiek waarvan de meerheid zonder inkomsten zit of over onvoldoende middelen beschikt om het hoofd te bieden aan hun veelvuldige lasten. Bovendien is de toegang tot sociale huisvesting haast onmogelijk geworden gezien de extreem lange wachttijden waardoor onze gebruikers tot in den treure geduld moeten oefenen.

Mensen moeten woningen huren die onbetaalbaar en vaak op het randje van het onbewoonbare zijn. Bovendien krijgen ze af te rekenen met uitdrijvingen wegens wanbetaling of gemeentelijke onbewoonbaarverklaring.

Men kan alleen maar vaststellen dat ons publiek een schrijnend gebrek heeft aan informatie over rechten en hulp bij huisvesting, zoals de VIHT (Verhuis-, installatie-, huurtoelagen), de wooncode en andere besluiten en / of wetsartikelen die hun belangen dienen.

Begeleiding inzake energieverbruik

De "energiepermanenties" aangeboden door de energiebegeleiders van de FBMD (Federatie Bicommunautaire Maatschappelijke Diensten) proberen de gebruikers "op te voeden" inzake het probleem van energieverbruik. Naast de permanentie zijn ook huisbezoeken mogelijk om eventuele disfuncties van verwarmings- en electriciteitsinstallaties op te sporen. Er wordt uitgebreid raad verstrekt en er kunnen ook contacten met de eigenaars georganiseerd worden indien er sprake is van verantwoordelijkheid hunnerzijds.

Hulp bij het zoeken naar werk, opleiding en vrijwilligerswerk

Gezien de niet aflatende weerslag van de economische crisis en de toenemende besparingen krijgen meer en meer mensen het moeilijk om aan werk te geraken. Wij zijn niet gespecialiseerd in deze materie en sturen de mensen door naar gespecialiseerde diensten zoals de Lokale Missie voor Werkgelegenheid van St.-Jans-Molenbeek, waarvan de opdracht er fundamenteel in bestaat werk te zoeken. Wij sturen ze ook door naar Actiris die een computerruimte ter beschikking stelt van werkzoekenden, alsook begeleiders van de werkgelegenheidspool die specifiek en waardevol werk verrichten.

We moeten ook toegeven dat ons doelpubliek te kampen heeft niet alleen met een gebrek aan werkgelegenheid, maar ook met een taalhandicap (Frans en / of Nederlands), wat niet zonder blijvende invloed is op hun levenssituatie.

Problemen inzake recht en justitie

In deze categorie treffen we gebruikers aan die vaak met een hele resem problemen opgezadeld zitten:

- Toegang tot wettig verblijf : meer en meer mensen komen bij ons te rade omdat ze uitgeprocedeerd zijn en wachten op een beslissing van de gemeente of de Dienst Vreemdelingenzaken. We stellen een toename vast van de verblijfsaanvragen om redenen van gezondheid of arbeid (Art. 9, 9Bis & Ter), enkele geweigerde asielaanvragen en nood aan hulp voor beroep. We stellen ook weigeringen of intrekkingen van verblijfsvergunningen vast ten gevolge van verdenking van schijn- of 'halfschijnhuwelijken'. We willen er ook aan herinneren dat mensen tot alles (zelfs het onmogelijke) in staat zijn om koste wat kost dit wettig verblijf in de wacht te slepen;
- Gezinshereniging : na september 2011 hebben we een grote toestroom gekend van mensen als reactie op de nieuwe wet van juli op de gezinshereniging van ascendenten. Wat betreft de gezinshereniging van descendenten hebben we in de mate van het mogelijke de behoeftigen begeleid;
- Nationaliteit en naturalisatie : we constateren een sterke toename van aanvragen die op niets uitdraaiden. Meestal leken de oorzaken hiervan sterk op elkaar (om niet te zeggen dat ze identiek waren), nl. het feit dat er geen regering was. Het kan tevens van belang zijn erop te wijzen dat de instroom van nieuwe golven "slachtoffers van de crisis", m. n. Spanjaarden, Italianen, Grieken (van oorsprong of geboorte), Roemenen, Polen, Armenen, Pakistani en anderen de algemene behoeftigheid nog accentueert.

Financiële en materiële problemen

Ons deelpubliek is een heel kwetsbare groep die bijna constant in staat van behoefte verkeert, zelfs indien in een miniem gedeelte van de gevallen deze behoefte niet uitgesproken is, maar te maken heeft met een meezuigeffect.

We kunnen slechts vaststellen dat financiële en materiële problemen vaak hand in hand gaan en dat het niet altijd mogelijk is ze tegelijkertijd te op te lossen.

We werken samen met 'Snijboontje Bis' in het kader van de verdeling van voedselpakketten onder een twaalftal gezinnen per week. We hebben tevens de mogelijkheid om de begunstigden door te verwijzen naar de sociale kruidenier in Molenbeek waar basisvoedselproducten aan lage prijzen aangeboden worden.

Problemen inzake sociale zekerheid

We krijgen veel mensen die administratieve hulp aanvragen in verband met pensioen, gezinstoelagen, ziekenkas, werkloosheid, of andere vervangingsinkomens.

Gezondheidsproblemen

Het gaat hier om mensen met heel verschillende gezondheidsproblemen, zoals:

- fysieke problemen
- mentale problemen
- verslaving
- fysieke handicap
- verlies van fysieke en sociale autonomie

We ontmoeten echter meer mensen met fysieke moeilijkheden waarbij er specifiek sprake is van verlies van fysieke autonomie en een onmiskenbaar terugplooiën op zichzelf. Aan deze categorie bieden we soms administratieve thuishulp en begeleiding bij het ondernemen van stappen vooral in verband met aanvragen tot verandering van sociale woning, VIHT, erkenning of hernieuwing van het statuut van gehandicapte, thuishulp of thuisverpleegster.

Dagelijkse problemen

Het gaat met name om de volgende moeilijkheden:

- Analfabetisme
- Vraag om informatie
- Problemen i.v.m. lezen (begrip) of schrijven
- Thuis-, gezins-, huishoudhulp
- Plaatsingsproblemen
- Geschil
- En tal van andere, onbenoembare ongemakken

In deze verre van exhaustieve lijst komen de vier eerste klassen het frequentst voor.

Wat betreft het plaatsen van kinderen waren de gevallen die zich voordeden van het intrafamiliale type, waarbij de plaatsing dus bij de grootouders gebeurde door de jeugdrechtbank. Deze oordeelde dat de ouders hun kinderen mishandelden, vaak in slecht gezelschap verkeerden, onvoldoende geschikt waren om zich om hun kinderen te bekommeren, of in een omgeving leefden die ziekteverwekkend was voor de kinderen. Dit resulteerde in tal van familiegeschillen, hoewel het in bepaalde gevallen slechts om onbegrip ging.

Problemen met het OCMW

Onder de problemen waarop we vaak heel moeilijk een antwoord kunnen geven (omdat ze onder de bevoegdheid van het Openbaar Centrum voor Sociale Actie vallen), citeren we:

Dringende medische hulp

De medische kaart

Financiële hulp (eenmalig of leefloon)

Installatiepremie

Energiehulp

Huurwaarborg

Schuldbemiddeling

Geschillen (weigering, beroep, terugvorderingen van de RVA, de ziekenkas of de "Zwarte Lievrouwstraat")

Vervoerskaart, etc.

In de meeste gevallen komen we tussen na de feiten en proberen we de beslissingen die vaak in het nadeel van de gebruikers werden genomen te begrijpen.

Gezins- en sociale problemen

Daar we niet in een volmaakte wereld leven, is het onvermijdelijk dat we met dit soort problemen te maken krijgen. Vandaar dat men allerlei vormen van ellende aantreft:

Ouders / kinderen

Echtelijke problemen

Gezinsgeweld

Burenruzies

Eenzaamheid

Persoonlijke moeilijkheden

Verwantschap (kunstmatige inseminatie en adoptie)

Met uitzondering van het laatste item, waarmee we slechts éénmaal te maken kregen in de loop van het jaar, is geen enkel van deze problemen te verwaarlozen. Immers, ze komen regelmatig en onder tal van vormen terug, zowel openlijk als bedekt. De grote moeilijkheid ligt in het feit dat het probleem wordt opgelost in aanwezigheid van slechts één der partijen. We proberen slechts een pleister op te leggen in de mate van het mogelijke, of anders sturen we hen door naar gespecialiseerde diensten.

CONCLUSIE

De problemen waarmee onze gebruikers geconfronteerd worden zijn talrijk en een bron van grote precariteit voor de meesten onder hen. De economische crisis lost niks op. Materiële en financiële problemen zorgen voor moeilijk te beheersen ongemak en onveiligheid. De administratieve traagheid en de wachttijden accentueren nog het gevoel van onbehagen en de tekenen van hoop lijken veraf. Onze dienst poogt te verhelpen aan de moeilijkheden van de mensen door hen hulp te bieden, aan te moedigen, te begeleiden zodat hun gevoel van welbehagen erop verbetert, zij het op bescheiden manier.

2.4. De sociale dienst van Caritas International :

De Brabantia-antenne Caritas International heeft de laatste jaren verschillende activiteiten ontwikkeld binnen zijn dienst, waarbij gepoogd werd een antwoord te bieden op de specifieke vragen van gebruikers. Uiteraard blijft de sociale dienst door zijn eerstelijnsactiviteit de ingangdeur waarlangs gebruikers onze dienst bereiken. We merken dat de vragen vaak verder gaan. Het rapport zal over de volgende thema's gaan :

- ❖ Eerstelijnsonthaal
- ❖ Begeleiding van asielzoekers gehuisvest door de structuur Caritas International
- ❖ Gezinshereniging
- ❖ Voogdij over niet begeleide minderjarigen
- ❖ Vrijwillige terugkeer en re-integratie na terugkeer in samenwerking met Caritas International
- ❖ Bezoeken aan het gesloten centrum

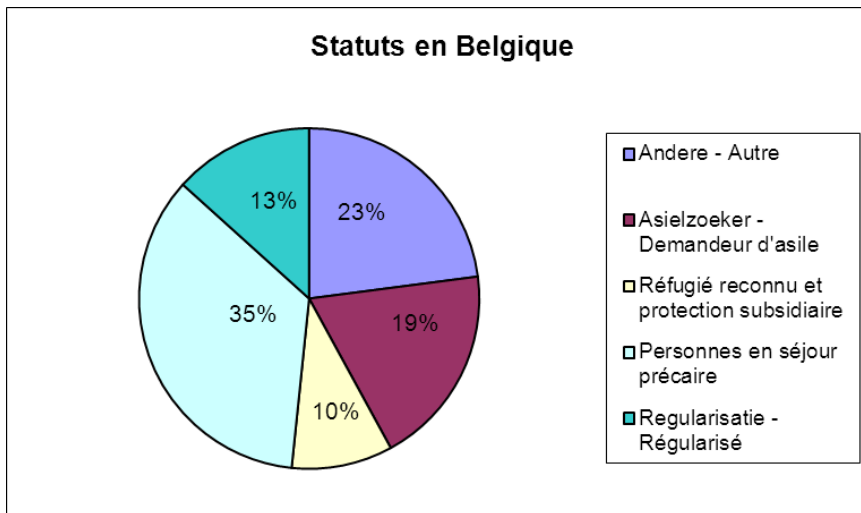
• **EERSTELIJSOPVANG**

Onze sociale dienst heeft 737 dossiers geopend voor mensen met vragen waaruit heel sterk hun wanhoop en nood aan bevrediging van basisbehoeften blijkt.

Veel migranten ervaren grote moeilijkheden om in hun behoeften te voorzien gezien de zeer precaire administratieve situatie waarin ze verkeren. Andere vragen om hulp zijn talrijk en verscheiden: administratieve hulp, opvolging van de procedures in verband met hun verblijf, bijstand inzake huisvesting, gezondheid, ...

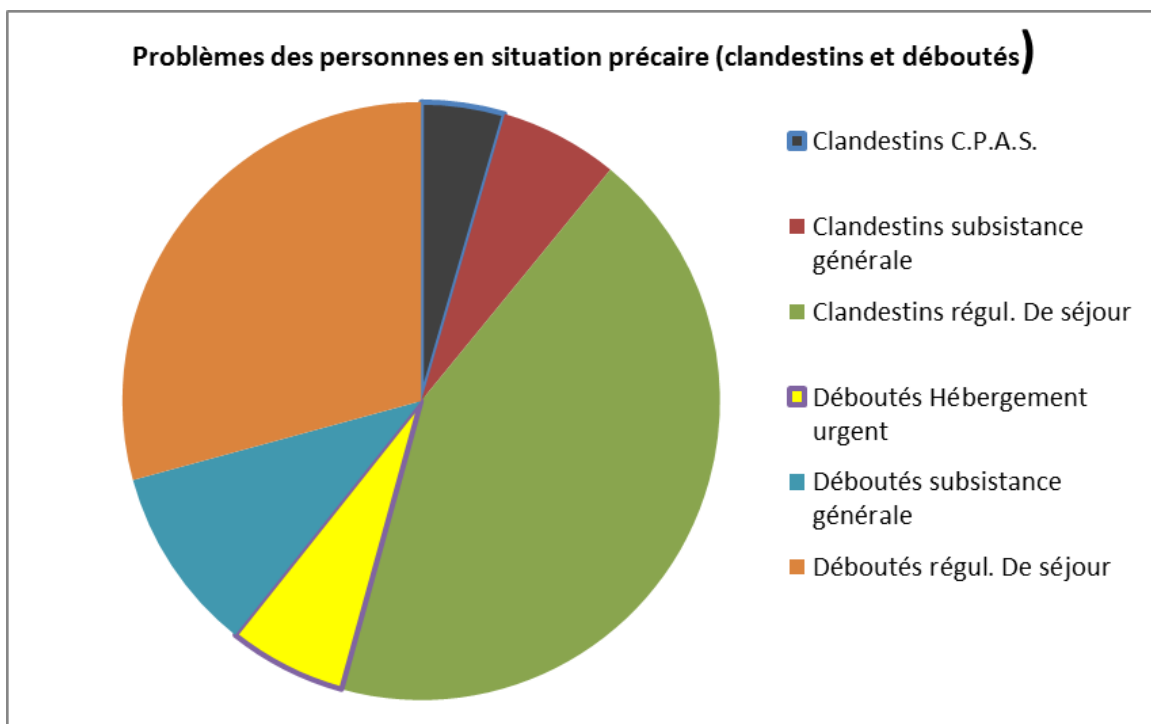
Via de sociale dienst CAW Brabantia antenne Caritas International zorgen we voor eerstelijnsopvang voor elke buitenlander, ongeacht zijn statuut of nationaliteit (met uitzondering van de EU-lidstaten). Vanuit deze eerstelijnsopvang en in functie van hun behoeften worden de migranten vervolgens verder geleid naar meer specifieke projecten van Caritas International of desgevallend doorverwezen naar andere diensten of instellingen.

De statistieken zijn duidelijk: in de meerderheid van de dossiers gaat het om mensen in een precaire situatie, zonder verblijfsdocumenten die hen recht geven op sociale hulp of een andere bron van inkomsten.

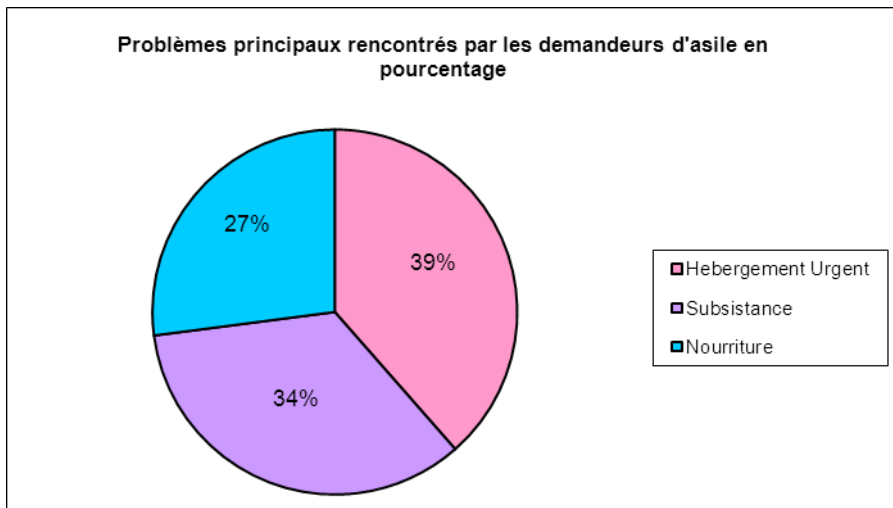

De dossiers "anderen" omvatten: studenten, toeristen, Belgen en permanente residenten die geen specifieke vraag voor onze dienst hebben.

De problemen die zich voordoen werden ingedeeld per statuut. We zien dat personen in een precaire situatie (personen zonder verblijfsvergunning en personen die uitgeprocedeerd zijn inzake asielprocedure) vooral hulp vragen om hun administratieve situatie te regulariseren.

Voor asielzoekers daarentegen werden we geconfronteerd met aanvragen voor huisvesting. Dit zijn we niet gewoon aangezien Fedasil verantwoordelijk is voor hun opvang. Dit is het zware gevolg van de opvangcrisis.

• OPVANGCRISIS

Sinds mei 2008 zit ons land in een opvangcrisis. Al drie jaar is het opvangnet van Fedasil verzadigd. Hierdoor hebben de voorbije jaren tal van asielzoekers, kwetsbare families met kinderen en NBMV's geen opvangplaats kunnen krijgen. De opvangcrisis heeft ertoe geleid dat reeds meer dan 15.000 mensen op straat beland zijn. In 2011 ging het om meer dan 5.000 mensen, die normaal gezien recht hebben op opvang en begeleiding.

Als reactie op deze situatie werd half december 2011 het Consortium SOS Opvang gelanceerd door 8 NGO's (Caritas International, 11.11.11, Dokters van de Wereld, Oxfam, Unicef Belgique, Ciré, Convivial et Vluchtelingenwerk Vlaanderen) die de handen in elkaar geslagen hebben om uitzonderlijke noodhulp te bieden aan personen die wettelijk gezien recht op opvang hebben, maar tijdens de koude wintermaanden op straat beland waren. Vanaf half december 2011 tot eind februari 2012 konden al deze kwetsbare personen terecht in een noodonthaalcentrum voor onderdak en begeleiding.

Overdag organiseerde SOS Onthaal sociale, juridische en medische bijstand voor deze kwetsbare gezinnen en asielzoekers. Tijdens een kort onderhoud met een sociaal assistent konden asielzoekers of gezinnen hun situatie uiteenzetten en praktische vragen stellen, sociale begeleiding krijgen of met een advocaat spreken. 's Avonds konden personen die een slaapplek gekregen hadden terecht in het overnachtingscentrum van SOS Opvang in Anderlecht. Dit centrum met een maximumcapaciteit van 150 personen ving gemiddeld 80 personen per dag op.

Onze sociaal assistenten hebben ook actief deelgenomen aan dit project. Ze boden hun diensten aan voor begeleiding, overnachting en soepbedeling, maar ook begeleiding van mensen die naar onze dienst werden doorgestuurd voor intensieve begeleiding.

• BEGELEIDING VAN ASIELZOEKERS

De asielzoeker die asiel aanvraagt bij de Dienst Vreemdelingenzaken wordt door de dispatchingdienst van Fedasil toegewezen aan de dienst "onthaal" van Caritas

International via Vluchtelingenwerk Vlaanderen of Ciré. CAW Brabantia bekommert zich om de begeleiding van asielzoekers die opgevangen werden in woningen van het Brussels Gewest, Vilvoorde en Aalst. De asielzoeker wordt begeleid vanaf de toekenning van code 127 tot op het ogenblik dat zijn recht op opvang afgelopen is.

Een blik op de psychosociale en juridische begeleiding in de onthaalstructuur van Caritas International in de loop van het jaar 2011

Zodra een asielzoeker toegewezen is aan de onthaalstructuur van Caritas, zorgen wij voor begeleiding op psychosociaal en juridisch niveau tot op het ogenblik dat zijn recht op opvang afgelopen is. Daarna verzekeren we opvang en / of aflossing wanneer de gezinnen een verblijfsvergunning gekregen hebben. Het gaat hier om gezinnen die opgevangen werden in Brussel, Aalst en Vilvoorde.

In vergelijking met 2010 werd eenzelfde aantal gezinnen opgevangen in woningen van Caritas International te Brussel, nl. 43 gezinnen.

Brussel	32
Vilvoorde	3
Aalst	6
Kortrijk	1
Totaal	43

Aantal gezinnen ten opzichte van het land van herkomst

Tsjetsjenië	8	Afghanistan	1
Congo	4	Armenië	1
Servië	4	Guatemala	1
Iran	3	Guinee	1
Kosovo	3	Ivoorkust	1
Macedonië	3	Kazachstan	1
Albanië	2	Nepal	1
Irak	2	Nigeria	1
Palestina	2	Pakistan	1
Senegal	1	Soedan	1
Togo	1		

"Het aantal gezinnen die op een dagvaarding of een beslissing van het CGVS wachten na een asielaanvraag"

Van de 43 gezinnen werden er slechts 7 nog niet ondervraagd door het CGVS. Aangezien de "individuele" opvang vaak slechts na een periode van minstens 4 maand in collectieve structuur plaatsheeft, heeft het merendeel van deze gezinnen reeds zijn interview gekregen in de loop van hun verblijf in een ander onthaalcentrum. De gezinnen die nog geen interview gekregen hebben, worden zo goed mogelijk voorbereid door de sociaal assistente op het verloop van het interview, en waar nodig staat ze hen bij als vertrouwenspersoon.

Op 31/12/2011 hebben 14 van de 43 gezinnen negatief advies gekregen van het CGVS. Ze gingen allemaal in beroep bij de RVB (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen). Twee gezinnen hadden op dat ogenblik antwoord gekregen dat hun aanvraag tot regularisatie ontvankelijk was omwille van medische redenen.

Beroep aangetekend tegen een negatieve beslissing van het CGVS bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Het aantal gezinnen dat beroep aangetekend heeft tegen een negatieve beslissing van de CGVS is vrij groot. Deze gezinnen vereisen speciale aandacht wat betreft hun toekomstperspectieven. Bovendien leven deze gezinnen vaak in grote onzekerheid. Aangezien de RVB een asielinstantie is die beslissingen uitspreekt die essentieel gebaseerd zijn op een geschreven beroep (en aangetekend door een advocaat), is het van het grootste belang dat dit beroep goed opgesteld is. Daarvoor is een goede relatie met de advocaat nodig. Tegelijk moet er nagedacht worden samen met de gezinnen over hun toekomstperspectieven voor het geval de RVB een negatieve beslissing zou geven (wat gelijkstaat met een bevel tot verlaten van het grondgebied). In deze fase van de asielpcedure zijn gesprekken over een vrijwillige terugkeer van groot belang.

Op 31/12/2011 bevonden een aantal gezinnen die in onze opvangstructuur zaten zich niet meer in de asielpcedure, maar hadden ze een aanvraag tot verblijf ingediend om medische redenen (3 gezinnen) of om humanitaire redenen (1 gezin). Voor twee Tsjetsjeense gezinnen die in onze opvangstructuur zitten is de asielpcedure afgesloten. Ze behouden evenwel het recht op asiel omdat ze geen bevel tot verlaten van het grondgebied gekregen hebben.

Eén Servische familie zit in de opvang dankzij een vraag tot schorsing om medische redenen, ten gevolge van de ontvankelijkheid van hun verblijfsvergunning om medische redenen.

Op 31/1/2012 hadden we ook twee gezinnen die een verblijfsvergunning kregen na een asielaanvraag. Het ene gezin uit de Democratische Republiek Congo werd erkend als vluchteling en het andere uit Palestina kreeg subsidiaire bescherming voor een jaar.

Redenen van vertrek uit de opvang:

In 2011 heeft een groot aantal gezinnen de opvang van Caritas International verlaten. De voornaamste redenen hiervan waren:

<i>Ontvankelijkheid van de vraag tot regularisatie om medische redenen</i>	10 gezinnen: Oekraïne: 1 gezin - Armenië: 4 gezinnen - Tsjetsjenië: 5 gezinnen
<i>Erkend vluchteling</i>	3 gezinnen: Noord-Korea / China / Irak
<i>Transfer naar een andere woning van Caritas</i>	4 gezinnen Nepal / Macedonië / Kazakstan / Georgië
<i>Subsidiaire bescherming</i>	1 gezin Irak
<i>Vrijwillige terugkeer naar het land van</i>	1 gezin Macedonië

herkomst	
Geregulariseerd wegens een kind in België	1 gezin Congo
Geregulariseerd om humanitaire redenen	1 gezin Afghanistan

Een frappante gebeurtenis die uit deze cijfers naar voren komt is het vertrek van 10 gezinnen uit de opvang in 2011 met ontvankelijkheid van hun regularisatie-aanvraag op grond van medische redenen. Onder deze gezinnen waren er bij wie de asielprocedure zowel lopende als niet-lopende was. Hoewel sommige van deze gezinnen nog recht hadden op opvang (procedure was nog lopende), werd door Fedasil gevraagd om deze gezinnen onder de financiële hulp van het OCMW te brengen, gezien de asielcrisis. Deze gezinnen werden overgebracht naar de bevoegde OCMW's nadat ze een privaatwoning gevonden hadden.

Er waren twee gezinnen die opvang vroegen in een federaal centrum op grond van het KB 2004, maar ze kregen geen toewijzing wegens de opvangcrisis (het KB 2004 geeft recht op opvang in een federaal centrum voor gezinnen met kinderen zonder wettige verblijfsvergunning). Vooraleer een dergelijk centrum toegewezen wordt, moet dit recht in de praktijk opgeëist worden door de arbeidsrechtbank. In de tussentijd is er geen materiële hulp en het bevel tot verlaten van het grondgebied blijft van toepassing.

- **GEZINSHERENIGING**

In 2011 intervenieerde de ploeg voor gezinshereniging in 793 nieuwe dossiers. Dit vertegenwoordigt een toename van 28,5% ten opzichte van 2010.

In die 793 dossiers maken we onderscheid tussen twee interventiemomenten. In 280 van die dossiers hebben onze sociaal werkers een opvolging opgestart van de vraag naar gezinshereniging. Dat is een toename van 30% ten opzichte van 2010. In de andere dossiers (513) bestond het werk er vaak in te luisteren naar de vragen inzake gezinshereniging, erop te antwoorden en de gebruiker zo volledig mogelijk te informeren zonder dat dit uitmondde in een opvolging via een tweede ontmoeting.

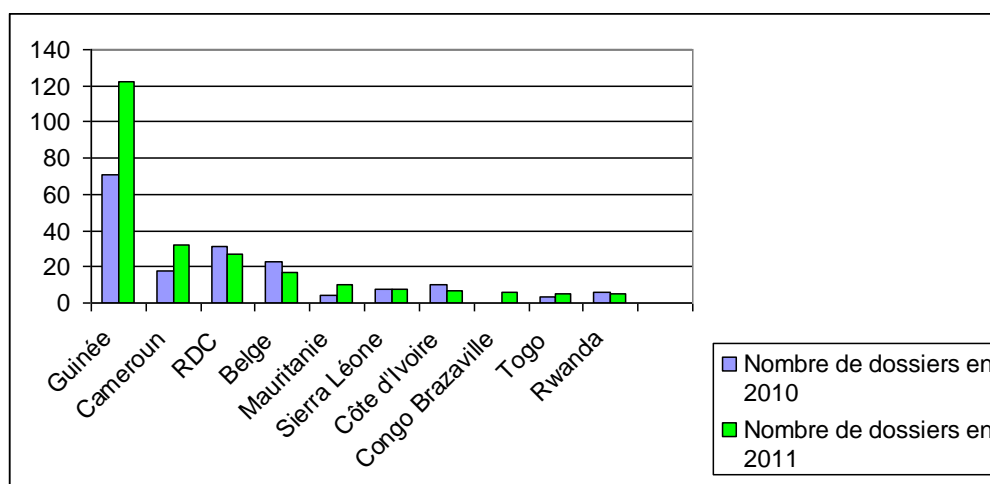
Het valt te vermelden dat sinds augustus 2011 de ploeg voor gezinshereniging collectieve vergaderingen organiseert over gezinshereniging. Deze "groepsintakes" worden niet allemaal opgenomen in de cijfers, omdat deze mensen slechts opgenomen werden in het informaticasysteem als ze een tweede keer naar Caritas komen voor een opvolging van hun aanvraag tot gezinshereniging.

Totaal aantal dossiers waarvoor geïntervenieerd werd inzake gezinshereniging in 2011	Totaal aantal dossiers waarvoor een opvolging opgestart werd inzake gezinshereniging in 2011
793	280

Dossiers waarvoor een opvolging opgestart werd inzake gezinshereniging in 2010 (215 dossiers)		
Land	Aantal	Percentage
Guinee	74	40%
DR Congo	24	11,5%
België	17	8%
Kameroen	13	6,1%
Togo	11	5,2%
Ivoorkust	9	4,2%
Sierra Leone	9	4,2%
Mauritanië	6	2,8%
Marokko	5	2,4%
Rwanda	5	2,4%

Dossiers waarvoor een opvolging opgestart werd inzake gezinshereniging in 2011 (280 dossiers)		
Land	Aantal	Percentage
Guinee	122	51,0%
Kameroen	32	13,4%
DR Congo	27	11,3%
België	17	7,1%
Mauretanië	10	4,2%
Sierra Leone	8	3,3%
Ivoorkust	7	2,9%
Congo Brazzaville	6	2,5%
Togo	5	2,1%
Rwanda	5	2,1%

Staatsburgers van Guinee zijn nog steeds ons belangrijkste publiek. Marokko maakt geen deel meer uit van onze top 10 van nationaliteiten, maar maakte plaats voor Congo Brazzaville in 2011. Met uitzondering van België zijn de meest vertegenwoordigde nationaliteiten afkomstig uit Afrika.

Deze tabel toont ons een duidelijke toename van gezinsherenigingsdossiers uit Guinee.

Ook dossiers uit Kameroen, Mauretanië, Togo en Congo Brazzaville gaan in stijgende lijn.

Deze tabel laat ons toe op te merken dat in hoofdzaak Belgen weigeringsbeslissingen krijgen voor hun aanvraag tot gezinshereniging.

Dat kan verklaard worden door de nieuwe wet op de gezinshereniging die van toepassing is sinds 22 september 2011. Immers, sinds deze datum zijn Belgen

verplicht een inkomen te hebben dat gelijk is aan 120% van het leefloon, als ze hun gezin willen laten overkomen, en dit tegenstelling tot de andere statuten.

2011 was gekenmerkt door enkele grote veranderingen

1. Wijzigingen van de wet op de gezinshereniging

Op 8 juli 2011 werd een wetswijziging over gezinshereniging gestemd. Ze trad in voege op 22 september 2011. Deze nieuwe wet veroorzaakte een reusachtige aardverschuiving, zowel voor de vier sociaal assistentes voor gezinshereniging als voor onze gebruikers.

Immers, deze wet heeft gevoelig de toegang tot gezinshereniging gewijzigd.

Erkende vluchtelingen : na één jaar erkenning van dit statuut vraagt de Dienst vreemdelingenzaken hen om bewijzen van inkomsten voor te leggen.

Subsidiaire bescherming : de inkomsten van de rechthebbende op subsidiaire bescherming worden opgevorderd om het gezin te laten overkomen. Veel sociale diensten vinden het een schande dat deze wet toegepast wordt op personen die in dit statuut zitten. Immers, evenals de vluchtelingen, hebben personen die in dit statuut zitten de bescherming van de Belgische Staat verkregen en is het ondenkbaar dat ze niet op dezelfde manier behandeld zouden worden als een vluchteling.

5 jaar geregulariseerd : de geregulariseerde moet een jaar wachten vooraleer hij zijn partner en kinderen kan laten overkomen, tenzij er een huwelijksband of een gemeenschappelijk kind bestond vóór hun komst naar België. De nieuwe wet eist ook inkomsten indien de partner van de geregulariseerde wil genieten van de gezinshereniging.

Eén jaar geregulariseerd : het bewijs van inkomsten wordt gevraagd voor alle gezinsleden.

Leden van de Europese Unie : dit is de bevolking die het meest bevoordeligd wordt door deze nieuwe wet. Immers, er wordt hen geen enkel bewijs van inkomsten gevraagd en ze mogen ook hen ascendanten laten overkomen.

Belgen: door deze nieuwe wet ondervinden Belgen het meeste nadeel. Immers, als ze een partner of een kind laten overkomen, wordt hen een bewijs van stabiele, regelmatige en voldoende inkomsten gevraagd.

De nieuwe wet op de gezinshereniging die in voege trad op 22 september 2011, werkt met terugwerkende kracht. Anders gezegd: alle dossiers van gezinshereniging die geen definitieve beslissing kregen van de Dienst Vreemdelingenzaken (akkoord of weigering) moeten gewijzigd worden om te beantwoorden aan de criteria van deze nieuwe reglementatie.

Deze reglementatie is ook van toepassing voor de herenigden die nog altijd in het bezit zijn van een tijdelijke verblijfskaart (ter herinnering: gedurende de drie eerste

jaren van de gezinshereniging zijn de personen die van deze procedure genoten hebben in het bezit van een jaarlijkse verblijfskaart, die gedurende drie jaar vernieuwd moet worden). Met andere woorden: bij elke hernieuwing van hun verblijfskaart zal gevraagd worden, wanneer het gaat om een partner of kinderen (voor Belgen), het bewijs te leveren van voldoende, regelmatige en stabiele inkomsten - zo niet zal de verblijfskaart niet hernieuwd worden.

De ploeg voor gezinshereniging heeft dus een deel van zijn lopende dossiers moeten wijzigen, en ook personen wier verblijfskaart niet hernieuwd werd ter hulp moeten komen. Dit heeft voor extra werklast gezorgd zowel op administratief als op psychologisch vlak. Immers, aan veel van onze klanten werd een visum voor hun gezin geweigerd omdat ze niet beantwoordden aan de voorwaarden van deze nieuwe reglementatie. Welnu, bepaalde dossiers die aanvaard zouden geworden zijn onder de oude wet, worden nu geweigerd.

2. Crisis in Ivoorkust

Sinds januari 2011 zijn de gevechten in Ivoorkust verhevigd ten gevolge van de overwinning van Alassane Ouattara op Laurent Gbagbo en de weigering van laatstgenoemde om de macht aan de overwinnaar af te staan. Dit zorgde voor een tijdelijke sluiting van de Belgische ambassade in Abidjan en verhinderde de gezinnen van onze klanten ervan hun dossiers in te dienen of DNA-tests te laten afnemen.

Bovenop de vertraging in de gezinsherenigingsprocedure konden we ook vaststellen dat onze klanten, maar ook hun gezinnen die in het land van herkomst achtergebleven waren, te kampen hadden met grote stress wegens de opstanden en moordpartijen.

3. Stopzetting bij het Rode Kruis van de opvolging van gezinsherenigingsdossiers

In juni van het jaar 2011 hebben we vernomen dat het Rode Kruis zijn dienst voor gezinshereniging gereorganiseerd heeft. Praktisch gezien aanvaardt het Rode Kruis geen enkel nieuw dossier meer. Er werd evenwel overeengekomen dat mensen die genoten hebben van de Tracing verder zullen gevolgd worden door deze dienst.

Dat zorgde voor een waar shockeffect binnen de ploeg. Immers, we onderhielden goede contacten met onze collega's enerzijds, en anderzijds was het Rode Kruis, samen met Caritas International, een van de diensten die het nauwst betrokken was bij deze problematiek en tal van dossiers voor zijn rekening nam.

Het gevolg hiervan was dat sinds juni de sociale dienst overstelpt werd met hulpvragen voor gezinsherenigingsdossiers. Daarom hebben we speciale pistes gecreëerd om deze toevloed op te vangen.

Een van de pistes: de collectieve informatiesessies

De ploeg voor gezinshereniging heeft dus tools gecreëerd om zo helder en adequaat mogelijk de bestaande wetgeving voor te stellen.

De informatiesessies zijn een mengsel van praktijk en wetgeving. We hebben namelijk besloten op een concrete manier over gezinshereniging te spreken. We leggen uit welke documenten verkregen moeten worden zowel in België als in het land van herkomst, wat de rol is van de verschillende instellingen die bij de gezinshereniging betrokken zijn en wat we al of niet doen als sociaal assistentes. Uiteraard betreft al deze informatie de bestaande wetgeving.

De ploeg voor gezinshereniging heeft dus een antwoord kunnen bieden op de aanvraag van 59 personen die - laten we dit benadrukken - hun gezinsherenigingsprocedure nog niet in gang gezet hadden.

Laten we ook benadrukken dat de collectieve sessies alleen plaats hadden in het Frans. Engelstaligen, Nederlandstaligen en personen met een lopende procedure werden nog steeds ontvangen via dagelijkse permanenties.

• **VOOGDIJ VAN NIET-BEGELEIDE MINDERJARIGE VREEMDELINGEN**

Onder de migranten die speciale begeleiding behoeven is er de categorie der niet-begeleide minderjarige vluchtelingen (NBMV), jongeren onder 18 jaar die zich op ons grondgebied bevinden en niet vergezeld zijn van hun ouders. Dankzij de operationele samenwerking met het CAW Brabantia, garandeert Caritas International sedert 2005 de begeleiding van deze jongeren. De sociale dienst helpt de NBMV's bij het zoeken van een woning en het opstarten van de identificatieprocedure, en wijst hen dan een voogd toe die de taak kan overnemen. De opdracht van de voogd zal erin bestaan om de NBMV's te ondersteunen en wettelijk te vertegenwoordigen, maar samen met hen ook de beste duurzame oplossing vast te leggen, hetzij in België, hetzij elders.

In 2011 werden **102 NBMV's** begeleid, wat overeenkomt met gemiddeld 34 jongeren per voogd. De meesten onder hen waren afkomstig uit Congo, Marokko of Guinee.

Top 5 van de landen van herkomst : Congo 15, Marokko 14, Guinee 11, Afghanistan 8, Rwanda 5.

Verskil in behandeling

Volgens de wet moeten alle NBMV's opvang kunnen genieten, met inbegrip van medische, sociale en juridische begeleiding. Welnu, op het terrein wordt voortaan onderscheid gemaakt en aan minderjarige niet-asielzoekers wordt systematisch opvang geweigerd door FEDASIL. Deze selectie heeft de voogden ertoe genoopt juridische stappen te ondernemen tegen deze willekeurige weigering. Ondanks de gerechtelijke beslissingen die FEDASIL ertoe aanmaanden opvang te verschaffen, beperkte het voornaamste voorstel van het agentschap zich ertoe onderdak te bieden in hotels, wat verre van ideaal is voor deze jongeren, die nood hebben aan ondersteuning en bescherming. En in afwachting dat de vonnissen uitgesproken werden, belandden tal van NBMV's op straat zonder eten, bijstand of scholing.

Huisvesting van erkende vluchtelingen

Paradoxaal genoeg moeten we ook vaststellen dat de NBMV's die uiteindelijk het statuut van vluchteling verkrijgen even slecht af zijn. Eenmaal erkend als politiek vluchteling heeft de jongere immers slechts 2 maanden de tijd om het opvangnet van FEDASIL te verlaten. Het is uiterst moeilijk om voor hen een gepaste woning te vinden in zo'n korte tijdspanne en binnen de context van de huisvestingscrisis waar ons land momenteel mee te kampen heeft. De jongeren die kunnen ondergebracht worden in een Centrum voor Hulpverlening aan Jongeren, zullen gedurende

meerdere maanden op een wachtlijst staan vooraleer ze daadwerkelijk tot het centrum toegelaten zullen worden.

Bijna meerderjarige jongeren

Vanaf 17 jaar zijn NBMV's gerechtigd om alleen te wonen, maar ze moeten in het bezit zijn van een huurcontract om financiële steun van een OCMW te kunnen genieten. Die jongeren worden dan gedwongen om op eigen houtje een woning te zoeken. De graad van zelfstandigheid die van hen vereist wordt is niet altijd in evenredigheid met hun leeftijd en leidt vaak tot bijkomende stress voor deze adolescenten die extra kwetsbaar zijn vanwege hun eenzaamheid en hun soms traumatiserende ervaringen.

- **VRIJWILLIGE TERUGKEER NAAR HET LAND VAN HERKOMST - REAB-PROGRAMMA**

Wie heeft toegang tot het REAB-programma?

Er zijn drie categorieën personen

- A) Asielzoekers die vrijwillig hun aanvraag opgeschort hebben met de bedoeling het statuut van vluchteling te verkrijgen
- B) Asielzoekers wier aanvraag verworpen werd
- C) Migranten in onregelmatige situatie

Wie heeft toegang tot re-integratie?

De drie categorieën van het REAB-programma komen in aanmerking voor hulp bij re-integratie. Nochtans werden voor categorie C enkele preciseringen toegevoegd. Allereerst moet de persoon 12 maanden ononderbroken op Belgisch grondgebied verbleven hebben en moet hij dit via officiële documenten kunnen aantonen (bv. via facturen) ofwel moet hij het bevel gekregen hebben het grondgebied te verlaten. Hierbij komt nog een andere categorie: personen die subsidiare bescherming genieten.

Laten we onder "hulp bij re-integratie in het land van herkomst" niet alleen financiële hulp verstaan, maar ook de mogelijkheid voor mensen om een nieuwe start te nemen in het thuisland zodat ze niet verplicht zijn om opnieuw te vertrekken en aldus in een heen-en-weerspiraal van voortdurend pendelen tussen België en het land van herkomst terecht komen.

In de praktijk is het dankzij onze samenwerking met de dienst re-integratie dat we de rechthebbenden kunnen helpen om hun terugkeerproject te realiseren. In die zin konden in 2011 128 dossiers genieten van hulp bij re-integratie.

De moeilijkheid voor de sociaal assistent ligt in het feit dat hij zich niet op het terrein bevindt en geen zicht heeft op de uitvoerbaarheid van het project.

Missie naar Georgië

Een sociaal assistente maakte deel uit van de monitoringmissie naar Georgië die georganiseerd werd door de re-integratieploeg van Caritas International om te zien hoe de projecten ter plaatse uitgevoerd worden. Op de 13 bezochte projecten (waarvan 8 van Caritas kwamen), zijn er slechts 2 mislukt. Dit wijst erop dat de

gebruikers die onze bureaus bezoeken goed de situatie en de context kennen waarin hun land van oorsprong zich bevindt. Meestal zijn ze redelijk objectief wat betreft het type project dat ze willen realiseren.

Het is ook dankzij deze professionele ervaring dat we het gevoel hebben dichterbij de gebruikers te staan die hier komen, want we begrijpen beter hun mentaliteit en hun manier van functioneren. Bovendien wordt het realiseren en opvolgen van het project makkelijker als we onze collega's ter plaatse kennen. Immers, dat laat toe aan de gebruiker hier uit te leggen wat de mogelijkheden en de beperkingen van de sociaal assistent ter plaatse zijn.

In een ruimere context dan alleen maar Georgië verschaft de ervaring opgedaan via het volgen van een project van A tot Z een rijkere bagage aan de sociaal assistent in België. Immers, hij beseft beter of een project haalbaar is, welke tools gebruikt worden en wat de beperkingen van de sociaal assistent per plaatse zijn. En zodoende kan hij deze ervaring projecteren op andere landen die hij niet bezocht heeft.

De missie laat ook toe om een duidelijker zicht te krijgen op de moeilijkheden van de sociaal assistent ter plaatse ten opzichte van de eisen van de gebruikers.

Wat is de plaats van de sociaal assistent in het REAB-programma?

Het werk van de sociaal assistent in het REAB-programma bestaat erin de persoon bij te staan op zijn parcours van vrijwillige terugkeer, maar hem niet te dwingen tot wat dan ook.

Hij speelt een rol van begeleider, maar ook informatieverstrekker. Hij moet de persoon informeren over alle mogelijkheden die voorhanden zijn. Vrijwillige terugkeer is één van die mogelijkheden. Hij moet de persoon ook nauwkeuriger informeren over vrijwillige terugkeer als deze hierom vraagt. De sociaal assistent moet de persoon ook informeren over zijn rechten en plichten inzake vrijwillige terugkeer, de verschillende etappes die zich zullen voordoen, de verschillende personen die in dit proces zullen optreden... Naargelang van de categorie waartoe de persoon behoort, moet hij hem ook een re-integratieproject voorstellen.

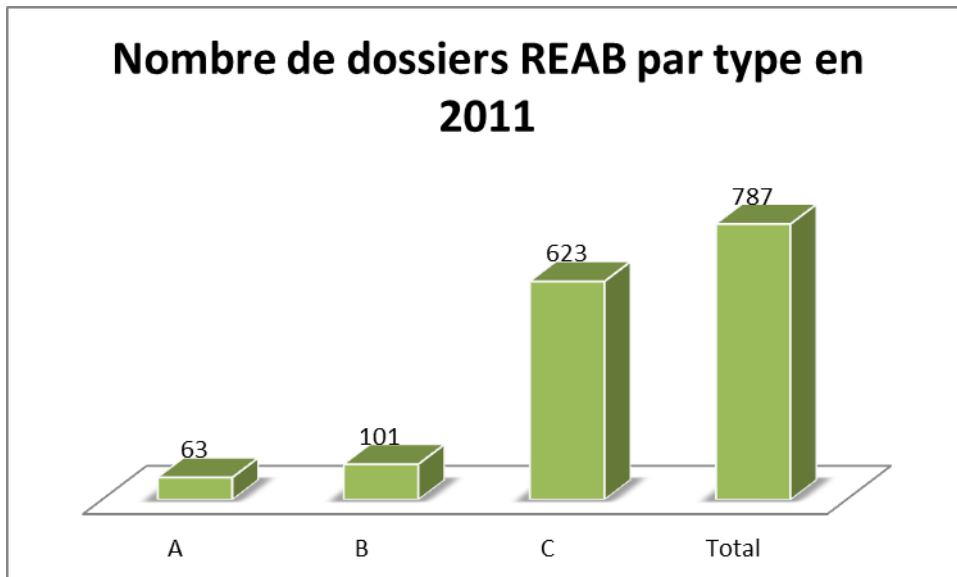
In functie van zijn persoonlijkheid, de organisatorische context waarin hij werkt en het type klant die hij voor zich heeft, kan de sociaal assistent verschillende rollen op zich nemen. In het kader van het programma voor vrijwillige terugkeer oefent de sociaal assistent verschillende functies uit: praten met de persoon, luisteren, geruststellen, ondersteunen, begeleiding geven gedurende dit proces. Maar hij moet hem ook kunnen doorverwijzen naar een alternatief voor terugkeer, indien dat bestaat.

Hij moet de rechthebbende wijzen op alle bestaande mogelijkheden en de gevolgen die deze mogelijkheden kunnen hebben op zijn leven. Indien een persoon gevaar loopt door terug te keren naar zijn land, dan is vrijwillige terugkeer als optie niet legitiemer dan een andere optie. Hij moet de gebruiker die angstgevoelens koestert omtrent zijn terugkeer ook kunnen geruststellen. Het is van belang aan de migrant de sleutels aan te reiken die hem de kans geven zelf zijn situatie in handen te nemen.

Binnen Caritas International is er een belangrijke rol weggelegd voor de sociaal assistent, alsook voor de psychologe in het REAB-programma. Deze twee actoren helpen de persoon vooruitgaan in zijn leven, wanneer hij de weg bijster is of wanneer hij voor een obstakel staat dat naar zijn gevoel onoverkomelijk is. REAB wordt niet

altijd onmiddellijk uitgevoerd. Het is mogelijk dat er eerst enkele bezoeken van personen zijn in de lokalen van Caritas.

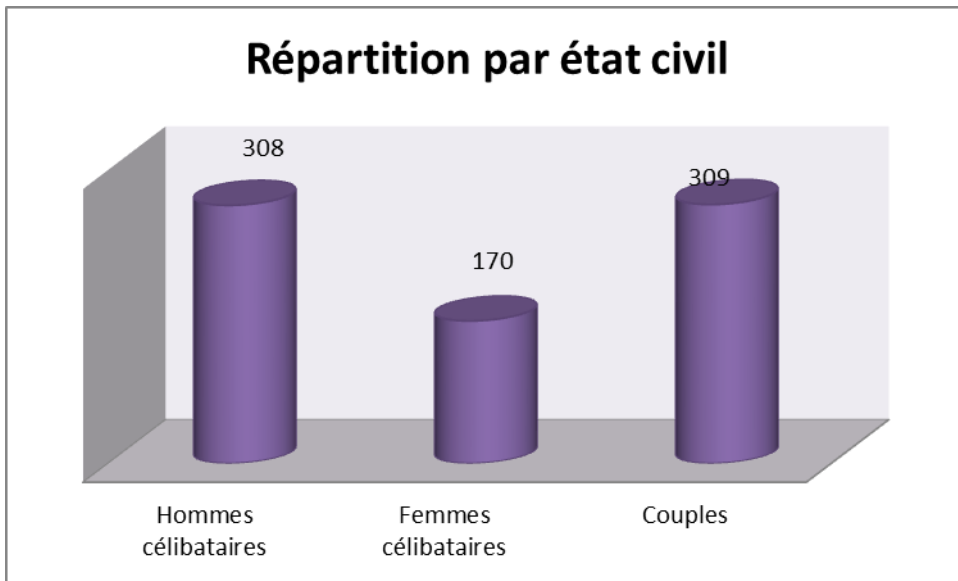
Dit alles toont aan dat er een verschil is tussen het REAB-programma en een reisagentschap waar mensen een vliegtuigticket gaan kopen. Men zou die twee wel eens met elkaar kunnen verwarren. Bij Caritas komen ze om sociale begeleiding vragen en REAB maakt daar deel van uit.

In 2011 waren op 787 dossiers: 79,2% REAB C (623 dossiers), 12,8% REAB B (101 dossiers) en 8% REAB A (63 dossiers). De REAB C-dossiers vormden dus de grote meerderheid van de door de sociale dienst van Caritas behandelde dossiers. Immers, niet alleen zijn er veel illegalen die terugkeer aanvragen, maar hierbij komen ook nog de negatieve antwoorden op humanitaire of medische regularisatie-aanvragen die nooit asiel hebben aangevraagd.

In 2011 zet zich de tendens voort ten opzichte van de voorgaande jaren. We vinden bijvoorbeeld in de top 3 dezelfde terugkeerlanden terug. Die zijn: Brazilië, Oekraïne en Moldavië.

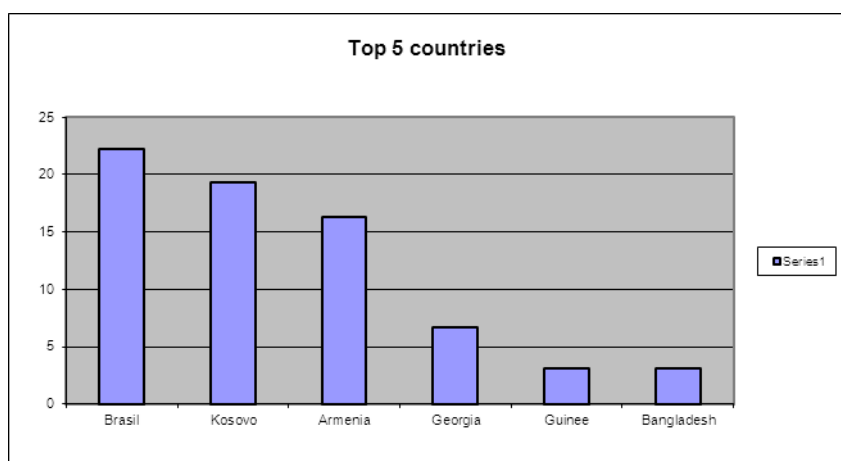

Op een totaal van 787 dossiers waarin een REAB-aanvraag werd ingediend in 2011 binnen de sociale dienst van Caritas ging het om 308 alleenstaande mannen, 170 alleenstaande vrouwen en 309 koppels.

Voor 99 dossiers (135 personen) hebben we beroep kunnen doen op onze dienst re-integratie met het oog op begeleiding van personen:

- om een inkomstgenererende activiteit op poten te zetten (66 dossiers)
- om een specifieke begeleiding te hebben gezien de kwetsbaarheid van personen (33 dossiers)

- Bezoek aan gesloten centra

Buitenlanders die zich op Belgisch grondgebied bevinden zonder in het bezit te zijn van de vereiste papieren, alsook buitenlanders die bij de grens aankomen zonder te voldoen aan de wettelijke voorwaarden die toegang verschaffen tot het grondgebied, kunnen vastgehouden worden in een gesloten centrum dat gerund wordt door de Dienst Vreemdelingenzaken. Bepaalde NGO's (waaronder Caritas International) krijgen toegang tot die gesloten centra om aan migranten een luisterend oor te bieden en eventueel juridische en sociale informatie te verstrekken. In samenwerking met bezoekers van andere NGO's en onze koepelorganisaties CIRE en VwV nemen ze kennis van de organisatie van die centra, stellen ze alternatieven voor en doen ze aanbevelingen aan de overheid. Om de 14 dagen bezoekt een sociaal assistente van de antenne Caritas International CAW Brabantia het repatriëringscentrum 127bis te Steenokkerzeel.

EVOLUTIE IN 2011

In 2011 hadden verscheidene beveiligde vluchten plaats waarmee groepen staatsburgers van eenzelfde land gerepatriëerd werden met een militair of burgerlijk chartervliegtuig. Zo werden er onder andere charters ingelegd naar Kosovo en Armenië. België heeft ook een Frontex-vlucht ingelegd naar Nigeria en de DR Congo. Deze beveiligde vluchten vertrekken vanop de militaire luchthaven van Melsbroek. Aangezien hier geen gewone passagiers of begeleidend personeel aan boord zijn, hebben deze vluchten plaats zonder onafhankelijke interne controle. Er wordt evenwel een onafhankelijke monitoring van alle gerepatriëerde buitenlanders opgelegd aan alle EU-leden in een retourconsigne, maar deze werd in 2011 door België niet toegepast.

Vóór de gedwongen terugkeer worden de buitenlanders altijd opgesloten in het repatriëringscentrum 127bis. Zo waren bepaalde bevolkingsgroepen dikwijls oververtegenwoordigd in de gesloten centra. Deze discriminerende praktijk houdt geen rekening met de aanbevelingen van de Commissie Vermeersch ("Fundamenten voor een humane en efficiënte uitwijzingspolitiek", 31 januari 2005, p. 56), waar het vertrek via een beveiligde vlucht slechts de laatste etappe kan zijn in een progressief plan bij gedwongen verwijderingsprocedure.

Een andere groep opgesloten buitenlanders zijn zij die gedetineerd worden in het kader van het Dublin-II-regeling (die regelt welke lidstaat bevoegd is om asielaanvragen te behandelen), in afwachting dat ze opgevangen worden in een andere lidstaat van de Dublinzone. In tegenstelling tot 2010 waren er geen asielzoekers in 2011 die een Dublin-aanvraag voor Griekenland ingediend hadden. Dit wordt verklaard door het feit dat België in januari 2011 veroordeeld werd door het Europese Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak MSS versus België versus Griekenland, voor het terugsturen van een Afghaanse asielzoeker naar Griekenland. Het Hof was van oordeel dat een Dublin-terugkeer naar Griekenland, gezien de erbarmelijke levens- en detentievoorwaarden voor de asielzoekers, een onmenselijke en vernederende maatregel was (en dus een schending van het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens). Er werden ook Dublin-terugreizen uitgevoerd o.a. naar Italië, Hongarije, Malta en Cyprus, landen waar de levensomstandigheden van

de asielzoekers eveneens problematisch zijn. Het repatriëringscentrum 127bis kwam in de media nadat er verschillende manifestaties georganiseerd werden en opstanden uitbraken in februari 2011. Na een opzettelijke brandstichting werd een deel van het centrum onbewoonbaar verklaard en werd de opvangcapaciteit ervan verminderd. Zoals in 2010 zochten tal van buitenlanders hun toevlucht tot hongerstaking als enige middel van protest tegen hun repatriëring en de levensomstandigheden in het centrum.

2.5. De sociale dienst van Brussel Onthaal Open Deur (BOOD)

Voorstelling van de instelling

Brussel Onthaal Open Deur (BOOD) is een plek die opvang, een luisterend oor, informatie en sociale dienst biedt in hartje Brussel (tussen de Beurs, de Grote Markt en de St.-Niklaaskerk). De dienst is open op dezelfde uren als de handelszaken in dit deel van de stad: van 10 tot 18 uur (maandag tot zaterdag).

De ploeg is samengesteld uit 7 werkers (1 coördinatrice, 1 secretaris en 1 boekhouder, 1 documentalist en 3 sociaal assistentes), en een tiental vrijwilligers die instaan voor de permanenties van het onthaal. Slechts de coördinatrice en 1 secretaris werken voltijds. De opdrachten (luisterend oor, informeren en sociale hulp) zijn van toepassing op zeer diverse domeinen, maar vooral algemeen van aard en beslaan alle aspecten van het leven van de mensen: sociaal, psychosociaal, cultureel, spiritueel, etc.

Voorstelling van de sociale dienst

De sociale dienst van BOOD wordt waargenomen door drie sociaal assistentes en één of twee stagiaires vanaf oktober tot maart. Hun gezamenlijke werk is het equivalent van een voltijdse sociaal assistente.

Hoewel het onthaal elke dag plaatsheeft van 10 tot 18 uur uitgezonderd op zon- en feestdagen, gebeuren de eigenlijke sociale permanenties zonder afspraak op de volgende momenten: maandag en woensdag van 10 tot 18 uur, de dinsdag van 14u15 tot 18u en, mits afspraak, op donderdag van 10 tot 18 uur.

Het publiek dat gebruik maakt van de sociale dienst van BOOD

Het publiek dat beroep doet op de sociale dienst is gemengd, maar voor het overgrote deel mannelijk. Het situeert zich vooral in de leeftijdscategorie van 30 tot 50 jaar.

Het gaat proportioneel minder om gezinnen dan wel om alleenstaanden.

Het type verblijf waaronder ze vallen in België, is meestal precair (lopende asielaanvraag- of regularisatieprocedure, personen die uitgeprocedeerd zijn of zonder verblijfsvergunning, ...), maar anderen zijn permanente residenten, geregulariseerde migranten of erkende vluchtelingen.

In absolute cijfers zijn de dragers van een Belgische identiteitskaart in de meerderheid. De huidige statistieken maken geen onderscheid tussen oorspronkelijke Belgen en personen die tot Belg genationaliseerd werden.

Op grond van de oorspronkelijke nationaliteiten kan men zeggen dat Noord-Afrikaanse staatsburgers (vooral uit Marokko en Algerije) meer gevolgd worden dan

personen afkomstig uit het Midden-Oosten (Syrië, Irak en Libanon, Egypte, Jordanië) en Azië (Pakistan en Bangladesh).

Personen afkomstig uit zwart Afrika (DR Congo, Ghana, Kameroen, Soedan) en Europa (zowel lidstaten als niet-lidstaten) zijn duidelijk minder vertegenwoordigd.

Aard van problemen die zich voordoen

Deze verdeling per nationaliteit en statuut stemt overeen met de cijfers van de problemen die zich voordoen. Immers, op kop staan de vragen in verband met vreemdelingenrecht, in het bijzonder vragen in verband met regularisatie en gezinshereniging.

Ook dit jaar hebben we moeten constateren hoe traag de verschillende administraties werken (gemeenten, verblijfplaatscontrole door de wijkagenten, Dienst Vreemdelingenzaken ...). Er is ook een gebrek aan coördinatie tussen de federale en de gemeentelijke administraties (wat betreft het doorgeven van informatie zowel naar de Dienst Vreemdelingenzaken als naar de burgers) ... of ook tussen de beslissingstermijnen van de Dienst Vreemdelingenzaken en die van het Brussels Gewest (voor de beslissingen inzake toekenning van de Werkvergunning B). We hebben voorbeelden gekend van mensen die hun kansen op verblijfsvergunning helemaal kwijtspeelden omdat de beslissing van het Brussels Gewest betreffende de gevraagde Vergunning B arriveerde na afloop van hun verblijfsvergunning ... en de wachtermijn bedroeg 6 maand! ... Zelfs het Arbeidstribunaal verweet aan een van onze klanten dat hij niet werkte ... de reden van zijn inactiviteit had alles te maken met het uitblijven van een beslissing vanwege het Brussels Gewest ...

We stellen ook problemen vast inzake termijnen als het gaat om aanvragen voor de toekenning van sociale woningen. We kunnen deze wachtermijnen gerust "ongepast" noemen, zowel wat betreft de toekenning van een sociale woning als van een woning afhankelijk van een SIK (sociaal immobielkantoor).

Naast de vraag inzake de beslissingstermijnen en de mededeling ervan, is er ook nog de vraag van de toepassing van de wet.

Er zijn mensen die een aanvraag tot gezinshereniging ingediend hebben vóór de wetwijziging en voor wie de beslissing pas gevallen is na de wijziging. Het gevolg hiervan was dat ze onder de nieuwe toepassing vielen. Deze gang van zaken veroorzaakt een sterk gevoel van onrechtvaardigheid wanneer regels die in de loop van de procedure gewijzigd worden negatieve beslissingen tot gevolg hebben...

In andere gevallen worden bepaalde rechten die in de wet voorzien zijn, feitelijk niet echt toegepast : dit was het geval toen bepaalde verblijfsvergunningen geweigerd werden ondanks het feit dat de bewijzen van lokale verankering wel degelijk geleverd waren.

Wat betreft de aanvraag van verblijfsvergunning om gezondheidsredenen (art. 9ter), constateren we dat sommigen hier al 3 jaar op wachten ! ... In dit kader deed zich een situatie voor van een bejaarde zieke persoon die vroeg dat haar dochter zou overkomen om voor haar te zorgen, maar die geen verblijfsvergunning kreeg... Het ging hier nochtans werkelijk om een situatie van het humanitaire type.

Vervolgens zijn er de aanvragen in verband met financiële problemen, die zeer diverse redenen kunnen hebben: voor tal van mensen zijn de crisis, de levensduurte, de hoge huurprijs, allerlei kosten, het verbod op arbeid zolang de verblijfsvergunning niet werd toegestaan, allemaal redenen om zich tot onze dienst te wenden om een eenmalige financiële depannage te krijgen. Slechts enkele voorbeelden: het betalen van een huursom, hernieuwingskosten voor een identiteitskaart of verloren / verlopen paspoort. Maar wij worden even goed aangezocht door mensen die honger lijden en die we depanneren met een sandwich als we hen niet door kunnen sturen naar een sociaal restaurant.

We worden ook aangezocht door mensen die op de dool zijn in de landen van de Europese unie: onstandvastige, dakloze mensen die op zoek zijn naar een comfortabeler situatie in een buurland.

Daar we ons in het centrum van de stad bevinden worden we ook vaak gecontacteerd door mensen die hulp zoeken om een plaats te vinden in instellingen voor noodopvang of een onthaalfoyer. Of deze mensen nu dakloos of asielzoekers waren, Fedasil beschikte niet over voldoende opvangplaatsen (zoals we herhaaldelijk vernomen hebben in 2011). Dan zijn er nog de "reizigers" op doortocht in België, van diverse herkomst en zonder geld. Ze doen beroep op Brussel Onthaal Open Deur om gratis of goedkoop logement te vinden vooraleer ze opnieuw vertrekken naar andere bestemmingen.

Maar mensen vragen ons niet alleen noodhuisvesting... de huisvestingcrisis in Brussel is een realiteit die we vaak aantreffen bij mensen die ons contacteren ... De problemen die men ervaart om huisvesting te vinden worden nog eens geaccentueerd door de hoge huurprijzen (vaak overschrijden ze het derde van het budget!) en het bedrag van de huurwaarborgen. Men moet in feite een vast salaris hebben om te kunnen huren !

BOOD biedt administratieve hulp aan wie geen computer heeft en / of er niet mee kan werken... of ook aan wie de Franse taal niet voldoende beheerst: opstellen van een CV, sollicitatiebrieven, uitleg bij de briefwisseling die men ontvangt. We zien mensen "paniker" zodra ze een officieel document toegestuurd krijgen... Reden genoeg dus om uitleg te geven, gerust te stellen en samen met hen die documenten te beantwoorden.

Een ander belangrijk aspect vormen de mensen die komen voor het luisterend oor... regelmatig of sporadisch. Dit aspect van het sociale werk maakt deel uit van de basisopdracht en zit vervat in de "slogan" van BOOD: "Praten maakt vrij". Gehoord worden is voor sommigen synoniem van "bestaan". Gehoord worden laat aan anderen toe afstand te nemen of klaarder te zien in zichzelf of in de reacties van medemensen. Aan nog anderen laat dit toe wat orde in hun ideeën of gedachten te scheppen dankzij de welwillende attente spiegel die de "luisterende" persoon is.

Veel andere problemen komen aan bod in de sociale permanentie: de relatie met het OCMW en de diverse diensten voor sociale zekerheid (ziekenkas, gezinstoelagen, pensioen, werkloosheid, etc.), problemen met energiefacturen, mentale of fysieke gezondheid, verstoorde gezinsrelaties, etc. Zoals we al zegden: zowel het publiek als de problemen zijn uiterst gevarieerd.

De middelen

Om een antwoord te bieden op die verschillende vragen ontmoeten de sociaal assistentes mensen die zich aanbieden, beschikken ze over interne en externe tools (resp. databanken en internet), maar hun taak bestaat er vooral in om administraties of netdiensten te contacteren, of raad te vragen aan gespecialiseerde juristen in een of andere materie. Ze werken ook nauw samen met meer "informele" sociale diensten, vaak verbonden met kerken. Dit geldt ook in omgekeerde zin, wanneer de sociaal assistente mensen ontvangt die doorverwezen werden door andere diensten.

De verwachtingen

Het colloquium en de reflectie die eraan ten grondslag ligt, zullen voor de ploeg van Brussel Onthaal Open Deur een gelegenheid zijn om diepgaand de manier te herzien waarop hij zijn opdracht kan vervullen met het oog op eventuele bijstellingen of initiatieven.

Er werd ook voorzien om in 2012 speciale inspanningen te leveren voor opleiding, met name inzake vreemdelingenrecht. De sociaal assistentes zullen deelnemen aan de opfrissingssessies georganiseerd door de jurist van Caritas International en bestemd voor werkers van Caritas en Brabantia.

Jaarlijkse statistieken

Daar Brabantia lid is van de Federatie voor de Centra van Maatschappelijk Werk, was het verplicht om zijn programma af te stemmen op hun richtlijnen. In 2011 werd een nieuw "Sysso"-programma ingehuldigd dat toelaat statistieken te maken die gemeenschappelijk zijn voor alle aangesloten verenigingen. Daar het programma nog moet aangepast worden aan de zeer uiteenlopende noden van de verenigingen, zullen de cijfers wellicht pertinentere zijn volgend jaar, wanneer het programma geëvalueerd zal zijn na dit eerste gebruiksjaar.

De statistische tabellen en corresponderende grafieken bevinden zich in het gedeelte "bijlagen" van onderhavig rapport.

2.6. De sociale Dienst voor Buitenlandse Studenten en Stagiairs (DBSS)

De Dienst voor Buitenlandse Studenten en Stagiairs richt zich tot buitenlandse studenten die een beperkte verblijfsvergunning hebben om te studeren en afkomstig zijn uit ontwikkelingslanden.

Het personeel is beperkt tot een halftijdse sociaal assistente bijgestaan door twee vrijwilligsters voor het secretariaat en de boekhouding.

De sociaal assistente behandelt vragen van studenten die zich persoonlijk aanbieden in de DBSS, maar ze verzamelt ook aanvragen tot financiële hulp afkomstig vanwege de sociale diensten van de onthaalfoyers voor buitenlandse studenten van Brussel, Louvain-la-Neuve, Gembloux, Luik, Charleroi, Bergen. Twee commissies samengesteld uit 6 vrijwillige leden, selecteren jaarlijks de studenten die financieel geholpen zullen worden tijdens het academisch jaar.

De DBSS is een van de 6 antennes van het centrum voor algemeen welzijnswerk Brabantia (CAP Brabantia). Hij is lid van het Nationaal Komitee voor Onthaal (CNA -

NKO) en neemt in dit kader deel aan de CNCE-11.11.11-inzameling voor projecten die door het NKO werden voorgesteld.

Verhuizing

Gedurende het jaar 2011 werd een aanzienlijk deel van de tijd besteed aan de verhuizing van het DBSS-kantoor. Het gebouw stond te koop en er kwam toen juist een ander kantoor vrij in de gebouwen van Caritas International.

Toen men tijdens de verhuizing wat orde wilde scheppen in de talrijke archieven die teruggaan tot 1958, werd duidelijk wat voor een aanzienlijk aantal studenten ooit aangeklopt hebben bij de DBSS (voorheen Internationaal Secretariaat voor Buitenlandse Studenten). Ze hebben kaderposities ingenomen of nemen die nog in in hun respectievelijke landen en continenten.

De bezoekers van de dienst

Het publiek van 2011 is hetzelfde gebleven ten opzichte van 2010 (133 studentendossiers), 73 % mannen. Deze studenten / studentes zijn tussen 18 en 30 jaar (51%) of tussen 30 en 40 jaar (30,5%).

Ons publiek is vooral afkomstig uit zwart Afrika (70,2%); 51% zijn Kameroeners en 26% stammen uit de DR Congo. Andere Afrikaanse landen zijn dit jaar minder vertegenwoordigd: Burundi, Rwanda, Ivoorkust, Togo, Gabon, Guinee-Conakry en Senegal. Noord-Afrika (17,5%) komt in tweede positie: 86% zijn Marokkanen, gevolgd door Algerije en Tunesië. Andere aanwezige nationaliteiten (maar sterk in de minderheid) zijn Libanon, Haïti, Colombia, Kirgizië en Nepal.

De problematiek

Het is duidelijk dat vooral financiële moeilijkheden studenten ertoe nopen beroep te doen op de DBSS. Ze hebben het vooral moeilijk om de eindjes aan elkaar te knopen als de waarborg ontoereikend is, als de studiebeurs onderbroken wordt wegens troebelen (bv. Ivoorkust) en de student verplicht is om bij te klussen om aan voldoende inkomsten te geraken. Op het einde van het academisch parcours komt de tijd die men aan zijn job moet wijden in het gedrang wegens stage- en labo-uren of thesisactiviteiten. De twee hulpcommissies van de DBSS zijn dus nuttig om voor een deel deze financiële inkomsten te vervangen.

Er wordt het ganse jaar door contact gehouden met de studenten die een aanvraag tot steun indienen bij de DBSS.

Voor het jaar 2011 moeten we melding maken van enkele gevallen van studenten die moesten ondersteund worden in de stappen die ze ondernamen bij de gemeente of de Dienst Vreemdelingenzaken om een verlenging te kunnen krijgen van hun studieverblijf. Het ging ofwel om een administratieve vergissing bij de gemeente, ofwel om lange beslissingstermijnen in die administraties met de daaruit voortvloeiende gevolgen voor die studenten: geen verblijfsvergunning, dus geen toegang tot de examens en geen mogelijkheid dus om een arbeidskaart C te krijgen... Gevolg voor sommigen: geen inkomsten meer... en, naast een eventueel verlies van huisvesting bestaat het risico geschrapt te worden uit de gemeente. Voor hen die de hoog oplopende specifieke inschrijvingsrechten opgelegd aan niet-subsidieerbare studenten (van buiten de EU) nog moesten betalen was dit een heel beangstigend probleem als ze voorzien hadden dit te doen via hun studentenjob... Immers, indien scholen of universiteiten hun aanvraag tot spreiding van betaling niet aanvaardden, krijgen ze geen inschrijvingsbewijs die hen recht geeft op verlenging

van de verblijfskaart. Welnu, zolang de verblijfsvergunning niet hernieuwd werd, krijgt men geen toegang tot een werkvergunning!

De studenten laten ons slechts zelden weten wat er van hen geworden is op het eind van hun studies. Wat betreft 2011 zijn we zeker dat 5 van hen vertrokken zijn. Het ging om studenten die naar hier gekomen waren om zich te specialiseren en zicht hadden op een job bij hun terugkeer. Anderzijds hebben bepaalde studenten een positieve beslissing gekregen inzake hun regularisatie-aanvraag, of zelfs de Belgische nationaliteit verkregen. En dit wijst er dus niet op dat ze onmiddellijk naar hun land van herkomst zullen terugkeren.

Een bijzonder betreuenswaardig geval was het overlijden van een student die getroffen was door een agressieve kanker en voor wie bij de DBSS hulp gevraagd werd om zijn vrouw en kinderen te laten overkomen toen zijn toestand sterk verslechterde... Dit was mogelijk in extremis: de student is nauwelijks enkele weken later overleden.

De middelen

De sociaal assistente krijgt de aanvragen van de studenten binnen en gaat de gegrondheid ervan na. Ze werkt daarvoor nauw samen met de sociale diensten van scholen of universiteiten en onthaalfoyers voor buitenlandse studenten, en centraliseert de door hen opgestuurde dossiers.

Alle aanvragen, zowel interne als externe, worden voorgelegd aan 2 commissies (de ene in december en de andere in maart), die de studenten selecteren met het oog op maandelijkse hulp gedurende 10 maanden (van oktober tot juli) of vier maanden (van april tot juli), afhankelijk van de commissies.

Het gaat om studenten die hun studies bijna afgerond hebben: voorlaatstejaars- of laatstejaarsuniversiteitsstudenten of laatstejaars bachelor aan een hogeschool.

De cijfers verschillen naargelang men het academisch jaar of het burgerlijk jaar beschouwt:

- De cijfers voor het academisch jaar 2010-2011 (van oktober 2010 tot oktober 2011): op 65 aanvragen bij de twee commissies (48 in december 2010 en 17 in april 2011) werden 42 studenten geselecteerd (31 + 11).
(Betalingen gespreid over de academische jaren 2009-2010 en 2010-2011).

- Indien men daarentegen de cijfers beschouwt voor het burgerlijk jaar 2011 : een totaal van 49 aanvragen : t.t.z. 17 aanvragen van studenten in april 2011 (waarvan 11 geselecteerd werden) en 32 aanvragen in december 2011 (waarvan 18 geselecteerd werden).
(Betaling gespreid over de academische jaren 2010-2011 en 2011-2012).

Buiten deze twee commissies voor wederzijdse hulp voor studie beschikt de DBSS over een klein fonds voor uitzonderlijke hulp dat toelaat studenten eenmalig te helpen in situaties waar dit gerechtvaardigd is en die geen deel uitmaken van de criteria of termijnen van een van de bovenvermelde commissies. In het jaar 2011 werden 13 studenten geholpen in het kader van dit uitzonderlijke hulpfonds.

Elke hulp die verkregen werd via tussenkomst van de DBSS geeft aanleiding tot ondertekening door de student van een overeenkomst waardoor hij zich ertoe verbindt de sommen die hij van de DBSS gekregen heeft terug te betalen in geval van niet-terugkeer naar het land van herkomst na zijn studies en indien hij zich vestigt in België of een ander geïndustrialiseerd land.

De studenten die in 2011 opnieuw konden gecontacteerd worden, waren bezig zich te specialiseren... deze terugbetalingsmaatregel was dus nog niet van toepassing op hen.

De DBSS informeert de studenten, maar verwijst hen ook door niet alleen naar opleidingen voor projectbeheer in ontwikkelingslanden georganiseerd door studentenfoyers en de CNA, maar ook naar NGO's die hulp bieden bij professionele re-integratie in het land van herkomst, zoals de CNA (project emploi-sud) of de dienst vrijwillige terugkeer van Caritas International.

Vooruitzichten voor 2012

Project waarbij studenten de lokale partners in de zuidelijke landen zullen ontmoeten die samenwerken met de dienst re-integratie van Caritas. Het doel zou erin bestaan studenten die een idee hebben voor een professioneel project te informeren over de ondersteuningsmogelijkheden voor een dergelijk initiatief.

Interessant voor hen is ook de gelegenheid die ze krijgen om de specifieke realiteit te benaderen van de regio waarheen ze wensen terug te keren via ontmoeting met personen die daar verblijven en gespecialiseerd zijn in het domein waar men het project wil opstarten.

Er had reeds een ontmoeting plaats met de verantwoordelijke van Caritas te Brussel in 2010. De verhuizing tijdens het voorbije jaar liet niet toe een ontmoeting te overwegen in 2011...

Daarom werd het idee voor een herhaling van zo'n vergadering voorzien voor 2012, maar ditmaal zou (indien mogelijk) hier ook een ontmoeting met de lokale partners van Caritas aan toegevoegd worden.

3. Globale statistische gegevens voor 2011

In dit onderdeel van het rapport hebben we de statistische gegevens van onze 6 sociale diensten samengebracht met de bedoeling een algemeen becijferd overzicht van het werk van ons CAW te geven.

Er werden statistische gegevens samengebracht voor het eerste volledige jaar waarin het Sysso-programma gemeenschappelijk was voor meerdere CAW's. Dit programma zal op termijn de referentie inzake statistisch materiaal worden voor de subsidiërende machten. Slechts onze antenne van Caritas International gebruikt nog steeds het gewone statistiekprogramma wegens het complexe beheer van zijn "klantenbestanden" dat voorlopig nog niet aangepast kan worden aan Sysso. Dit systeem bevindt zich nog in een experimentele fase hoewel het reeds vrij goed geconcipieerd werd. De sociaal werkers die het gebruiken hebben wel veel tijd nodig

om zich aan te passen en er zitten coderingsfouten en -onregelmatigheden in. In elk geval weerspiegelen de algemene gegevens zeker de realiteit op het terrein.

Profiel van de gebruikers :

a) Aantal dossiers :

	Soc. Dienst Sint-Gillis	Soc. Dienst Molenbeek	Soc. Dienst Kuregem	Soc. Dienst DBSS	Soc. Dienst CI	Soc. Dienst BOOD	Totaal Brab.	%
Totalen 2011	1428	314	399	131	2133	696	5101	100%
Totalen 2010	669	514	417	133	2252	611	4596	100%

Het aantal dossiers dat behandeld werd in 2011 door de verschillende diensten van Brabantia neemt gevoelig toe ten opzichte van 2010, vooral dankzij de diensten van St.-Gillis en BOOD.

b) Geslacht :

2011	Soc. Dienst Sint-Gillis	Soc. Dienst Molenbeek	Soc. Dienst Kuregem	Soc. Dienst DBSS	Soc. Dienst CI	Soc. Dienst BOOD	Totaal Brab.	%
vrouwen	552	167	244	33	692	169	1857	36.4%
mannen	822	112	151	95	1441	500	3121	61.2%
Niet gepreciseerd	54	35	4	3		27	123	2.4%
Totalen	1428	314	399	131	2133	696	5101	100%

2010	Soc. Dienst Sint-Gillis	Soc. Dienst Molenbeek	Soc. Dienst Kuregem	Soc. Dienst DBSS	Soc. Dienst CI	Soc. Dienst BOOD	Totaal Brab.	%
vrouwen	262	285	263	45	724	170	1749	38%
mannen	405	228	156	89	1528	441	2847	62%
Totalen	669	514	417	133	2252	611	4596	100%

Globaal is de proportie mannen / vrouwen die de diensten bezoeken gelijk aan de vorige jaren: grosso modo één derde vrouwen tegenover twee derden mannen. Deze tendens bestaat evenwel niet in Molenbeek en Kuregem waar het aantal vrouwen hoger ligt dan dat van de mannen, en dit is een historisch gegeven.

d) Gezinssamenstelling :

2011	Soc. Dienst Sint-Gillis	Soc. Dienst Molenbeek	Soc. Dienst Kuregem	Soc. Dienst DBSS	Soc. Dienst CI	Soc. Dienst BOOD	Totaal Brab.	%

Alleenstaand	712	60	118	73	1384	240	2587	50.7%
Koppel + kind.	185	139	151	10	249	92	826	16.2%
Alleenst.+kind.	131	56	75	7	265	35	569	11.1%
Koppel	51	21	25	5	125	18	245	4.7%
Samenw. gezin					53		53	1%
Anders samenw.	47	24	25	17	41	42	196	3.8%
Onbekend	1			2	6	79	88	1.6%
Instelling					5		5	0.1%
Uitgebreid gezin					5		5	0.1%
Niet geprecis.	308	14	3	13		179	517	10.1%
Andere	13		2	4		11	30	0.6%
Totalen	1428	314	399	131	2133	696	5101	100%

2010	Soc. Dienst Sint-Gillis	Soc. Dienst Molenbeek	Soc. Dienst Kuregem	Soc. Dienst DBSS	Soc. Dienst CI	Soc. Dienst BOOD	Totaal Brab.	%
Alleenstaand	404	121	110	75	1399	257	2366	51,5%
Koppel + kind.	109	215	171	11	329	105	940	20,5%
Alleenst.+kind.	78	93	82	3	232	42	530	11,6%
Koppel	23	35	25	6	137	34	260	5,6%
Samenw. gezin	26	30	16	6	75	19	172	3,7%
Anders samenw.	20	14	7	11	70	28	150	3,3%
Onbekend	0	6	0	0	1	111	117	2,5%
Instelling	4	0	1	7	6	9	27	0,6%
Uitgebreid gezin	5	0	5	14	3	6	33	0,7%
Totalen	669	514	417	133	2252	611	4596	100%

Meer dan de helft van de personen die onze diensten bezoeken zijn alleenstaand, zoals gewoonlijk. En zoals ook de vorige jaren kennen de sociale wijkdiensten van Molenbeek en Kuregem een omgekeerde tendens: koppels met kinderen zijn qua gezinssamenstelling meest vertegenwoordigd. Te vermelden is het aanzienlijke percentage "niet gepreciseerd" (10.1 %), te wijten aan de nog onvolmaakte encodage in het Sysso-programma.

e) Bron van inkomen :

2011	Soc. Dienst Sint-Gillis	Soc. Dienst Molenbeek	Soc. Dienst Kuregem	Soc. Dienst DBSS	Soc. Dienst CI	Soc. Dienst BOOD	Totaal Brab.	%
Zonder inkomen	309	72	81	1	902	121	1486	29%
Werk	99	22	48	2	443	56	670	13.1%
Sociale hulp	216	17	113		271	66	683	13.2%
Onbekend	143	5	1	1	90	58	298	5.7%
Werkloos	138	66	59		109	31	403	7.8%
T. laste v. derd.	26		8	83	73	29	219	4.2%
Leefloon	23	60	22		130	34	279	5.6%
Opvangcentrum					83		83	1.5%

Ziekenfonds	51	12	20		18	5	106	2%
Pensioen	59	13	18		10	16	116	2.1%
Handicaptolage	31	15	117			4	167	3.2%
Studiebeurs				5	4		9	0.2%
Niet-geprecis.	307	23	11	37		264	642	12.4%
Andere	26	2	1	1		5	35	0.6
Totalen	1428	314	399	131	2133	696	5101	100%

2010	Soc. Dienst Sint-Gillis	Soc. Dienst Molenbeek	Soc. Dienst Kuregem	Soc. Dienst DBSS	Soc. Dienst CI	Soc. Dienst BOOD	Totaal Brab.	%
Zonder inkomen	192	144	115	3	1113	118	1685	36,7%
Werk	74	55	32	4	362	94	621	13,5%
Sociale hulp	86	93	107	1	253	60	600	13%
Onbekend	150	15	2	1	119	154	441	9,6%
Werkloos	76	120	66	0	84	37	383	8,3%
T. laste v. derd.	7	8	4	112	76	31	238	5,2%
Leefloon	13	9	24	1	99	73	219	4,8%
Opvangcentrum	0	0	1	0	121	13	135	3,1%
Ziekenfonds	21	30	32	0	15	10	108	2,3%
Pensioen	33	31	27	0	7	12	110	2,4%
Handicaptolage	17	9	7	0	0	3	39	0,8%
Studiebeurs	0	0	0	11	3	1	15	0,3%
Totalen	669	514	417	133	2252	611	4596	100%

De cijfers voor 2011 lijken sterk op die van 2010. Iets minder dan een derde van onze gebruikers zitten zonder inkomen. Ze worden gevolgd door de gebruikers met een vervangingsinkomen (leefloon, sociale hulp, ziekenfonds, pensioen, handicaptolage) die ook een beetje minder dan een derde vertegenwoordigen, en ten slotte de werkende gebruikers die 13,2% vertegenwoordigen. Noteer ook het belangrijk percentage "niet gepreciseerd".

f) Statuut :

2011	Soc. Dienst Sint-Gillis	Soc. Dienst Molenbeek	Soc. Dienst Kuregem	Soc. Dienst DBSS	Soc. Dienst CI	Soc. Dienst BOOD	Totaal Brab.	%
Illegaal					731		731	14.3%
Perman. ingezet	330	104	121	5	191	70	821	16.1%
Belg					150		150	3%
Geregulariseerd	30	9	54	3	324	61	481	9.4%
Uitgeprocedeerd	2				212	7	221	4.4%
Asielzoeker	36	11	23		202	51	323	6.4%
Regular. aanvr.	206	19	11	2		194	432	8.5%

Andere	70	15	36	1	84	24	230	4,5%
Student	4	3		114	10	3	134	2,6%
Erkend vlucht.	8	6	16		201	27	258	5,1%
Toerist	34				17	11	62	1,2%
Subs. bescherm.					11		11	0,2%
Ontheemde	9	6				3	18	0,3%
Niet-geprecis.	694	135	137	6		211	1183	23,6%
Onbekend	5					16	21	0,4%
Totalen	1319	314	399	131	2133	696	5101	100%

2010	Soc. Dienst Sint-Gillis	Soc. Dienst Molenbeek	Soc. Dienst Kuregem	Soc. Dienst DBSS	Soc. Dienst CI	Soc. Dienst BOOD	Totaal Brab.	%
Illegaal	195	89	62	1	860	108	1315	28,6%
Perman. ingezet	150	246	111	2	176	112	797	17,4%
Belg	165	115	131	0	134	105	650	14,3%
Geregulariseerd	0	29	46	0	271	67	413	9,1%
Uitgeprocedeerd	6	6	3	0	252	56	323	7%
Asielzoeker	85	7	22	1	304	56	475	10,3%
Andere	26	11	26	2	77	38	180	3,9%
Student	4	1	1	126	6	8	146	3,2%
Erkend vlucht.	4	8	15	0	150	21	198	4,3%
Toerist	32	1	0	1	20	27	81	1,8%
Ontheemde	2	1	0	0	0	1	4	0,1%
Totalen	669	514	417	133	2252	611	4596	100%

Deze tabel vermeldt nogmaals een aanzienlijk percentage "niet-gepreciseerd". Noteer dat dit aantal staat voor Belgen en personen die illegaal verblijven op Belgisch grondgebied. Immers, deze items zijn momenteel niet voorzien in het Sysso-programma. We constateren evenwel dat de resultaten voor 2011 sterk lijken op de cijfers van 2010.

g) : Geografische oorsprong

2011	Soc. Dienst Sint-Gillis	Soc. Dienst Molenbeek	Soc. Dienst Kuregem	Soc. Dienst DBSS	Soc. Dienst BOOD	Totaal
Onder de 18 jaar	8		2	1	1	12
18 tot 29 jaar	209	33	56	67	65	430
30 tot 39 jaar	441	93	116	40	154	844
40 tot 49 jaar	360	78	129	10	142	719
50 tot 59 jaar	195	48	53		58	354
Boven 60 jaar	137	28	39	1	40	245
Onbekend	78	34	4	12	236	364
Totalen	1428	314	399	131	696	2968

2011	Soc. Dienst
------	-------------

	CI
26 tot 45 jaar	1369
46 tot 60 jaar	348
18 tot 25 jaar	300
Onbekend	21
61 jaar en ouder	74
onder 18 jaar	21
Totaal	2133

De 26 tot 50-jarigen zijn zoals de voorbije jaren het talrijkst om onze sociale diensten te bezoeken.

g) Geografische oorsprong :

	Land	Aantal	Percentage van het totaal der dossiers 2011
1	Marokko	684	13.4%
2	België	661	13%
3	Brazilië	407	8%
4	Guinee	381	7.5%
5	DR Congo	233	4.5%
6	Kameroen	173	3.4%
7	Algerije	149	2.9%
8	Oekraïne	127	2.5%
9	Equador	127	2.5%
10	Irak	113	2.2%
11	Syrië	84	1.6%
12	Pakistan	74	1.4%
13	Spanje	69	1.3%
14	Roemenië	69	1.3%
15	Rwanda	54	1%
16	Rusland	52	1%
17	Togo	49	1%
18	Bulgarije	47	0.9%
19	Togo	49	0.9%
20	Polen	35	0.7%
20	Tunesië	34	0.7%

De 5101 bezoekers die zich tot onze sociale diensten gewend hebben zijn afkomstig uit meer dan 120 verschillende landen. Uit deze tabel blijkt dat de Marokkanen het talrijkst zijn, gevolgd door de Belgen, Brazilianen, Guineeërs, en de Congolezen. De Brazilianen zijn meestal kandidaten voor vrijwillige terugkeer. De meerderheid van hen wendt zich tot Caritas International met het oog op terugkeer naar het land van herkomst. Het valt te vermelden dat de DBSS veel Kameroeners krijgt, Wederzijds Hulpbetoon St.-Gillis Equadoranen en BOOD Syriërs. Deze cijfers benaderen sterk die van 2010.

Aard van de problemen die zich voordoen per aantal gevallen :

2011	Soc. Dienst Sint-	Soc. Dienst Molenbe	Soc. Dienst Kuregem	Soc. Dienst DBSS	Soc. Dienst CI	Soc. Dienst BOOD	Totaal Brab.	%

	Gillis	ek						
Administratieve	1075	91	291	67	1175	234	2933	7.6%
Fin. / materiële	2050	558	967	396	1911	264	6146	16%
Juridisch	684	116	161	29	1695	1191	3876	10%
OCMW	673	50	207	4		121	1055	2.8%
Sociale zekerh.	276	108	373	24		112	893	2.4%
Gezinsherenig.					8749		8749	22.7%
Terugk. / emigr.					4818		4818	12.5%
Huisvesting	1161	177	232	32	1063	202	2867	7.4%
Energie	184	109	228			73	594	1.5%
Gezondheid	679	50	22	10	250	96	1107	2.8%
Kinderen	110	72	63	6	118	18	387	1%
Werk / Opleiding	522	87	63	153	126	157	1108	2.8%
Familiale	471	68	4	15	70	79	707	1.8%
Dagelijkse probl.	2294	726	46	2		158	3226	8.3%
Cultuur / vrije t.	58		14			6	78	0.2%
Andere					85		85	0.2%
Totalen	10237	2212	2671	738	20060	2711	38629	%

Het is geen verrassing dat de problemen in verband met materieel levensonderhoud 16% vertegenwoordigen van de problemen waarvoor ons publiek ons raadpleegt. De problematiek in verband met gezinshereniging (22.7%) doet zich vooral voor bij Caritas International en in mindere mate bij BOOD. Voor de eerste keer is familiehereniging de belangrijkste problematiek bij Brabantia. De problemen in verband met het dagelijkse leven, een nieuw item van het Sysso-programma, vertegenwoordigen een niet te verwaarlozen percentage van 8.3%.

4. Conclusie :

Een groot deel van de personen die zich tot onze sociale diensten wenden zoeken asiel in België : sommigen zijn nog clandestien, voor anderen is de procedure nog lopende. Sommigen zijn erkende vluchtelingen of werden geregulariseerd : ze proberen dan hun gezin te laten overkomen of, op lange termijn, de Belgische nationaliteit te bekomen. Anderen zijn uitgeprocedeerd : onder hen zijn sommigen kandidaat voor vrijwillige terugkeer.

Al deze menselijke parcours hangen in hoge mate af van de beslissingen van de Belgische politiek terzake. Welnu, het ziet er naar uit dat er zich een verharding voordoet in de drie volgende domeinen: de opvangtijd bij een asielaanvraag moet korter worden, de gezinshereniging is onderworpen aan meer controle en meer financiële eisen, het wordt moeilijker om de nationaliteit te verkrijgen.

Onze centra voor sociale dienstverlening worden verder geconfronteerd met de algemene crisis die zich in de Europese landen voordoet, interne migratiegolven binnen Europa in beweging zet en de armoede in België doet toenemen. Vooral in Brussel wordt de huisvestingcrisis van maand tot maand dramatischer. Anderzijds botst ons verlangen om de mensen autonomer te maken op een groeiende complexiteit van de op te maken dossiers en de te ondernemen stappen. Voor die

mensen is het heel moeilijk om alleen hun weg te vinden in het administratieve doolhof ! Ten slotte krijgen onze permanenties steeds meer te maken met mensen wier mentale gezondheid aangetast is: hun levensomstandigheden hebben hen gedestructureerd en soms gewelddadig gemaakt.

In deze moeilijke globale context denken we dat de activiteiten waarover we het hadden in het eerste deel van dit rapport, nl. activiteiten die sociale banden creëren, zoals uitstapjes, feestnamiddagen, feestmaaltijden... nog aan belang winnen, zowel voor de personen die ons komen opzoeken als voor de sociaal assistenten die hen begeleiden... als een hap frisse lucht in de dagelijkse drukkende sfeer.

Bijlagen :

Vestigingen van CAW Brabantia :

Secretariaat van CAW BRABANTIA vzw :

Gevestigd in de Liefdadigheidsstraat, 43 te 1210 Brussel

Tel : 02/2111053

E-mail : caw.brabantia.cap@hotmail.com

Contactgegevens van de zes sociale diensten :

- CAW Brabantia vzw, sociale dienst van Caritas Molenbeek, polyvalente wijkdienst : Vierwindenstraat, 67 te 1080 Molenbeek 02/4105650.

- CAW Brabantia vzw, sociale dienst van parochiale werken Sint-Gillis, polyvalente wijkdienst : Wederzijds hulpbetoon en Senioren zonder Grenzen, Kerkstraat, 59, 02/541 81 10.

- CAW Brabantia vzw, sociale dienst van Kuregem, polyvalente wijkdienst : Van Lintstraat, 77 te 1070 Anderlecht 02/5239364.

- CAW Brabantia vzw, sociale dienst van Caritas International, vreemdelingendienst : Liefdadigheidsstraat, 43 te Sint-Joost-ten-Noode 02/2293611

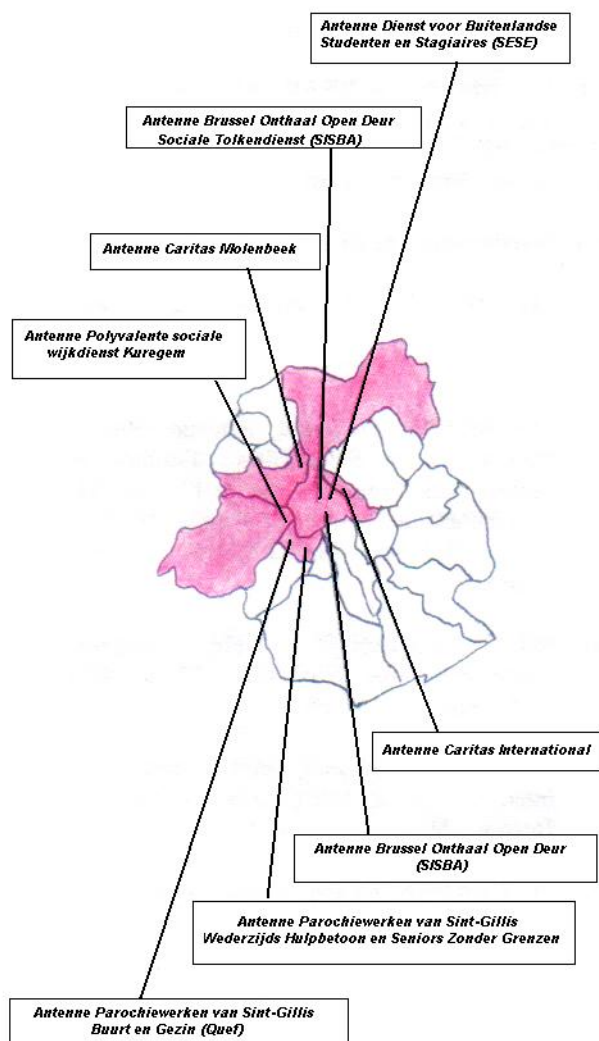
- CAW Brabantia vzw, sociale dienst van de Dienst voor Buitenlandse Studenten en Stagiairs (DBSS) : Liefdadigheidsstraat, 43 te Sint-Joost-ten-Noode 02/5116943.

- CAW Brabantia vzw, sociale dienst van Brussel Onthaal - Open Deur (BOOD), polyvalente eerstelijnsdienst : Taborastaat, 6, 02/5118178.

Raad van bestuur op 31 december 2011:

Voorzitter :	Mijnheer Mich De Wever
Secretaris :	Mevrouw Solange WAUCQUEZ
Penningmeester :	Mijnheer Jules-Henri PONCELET
Leden :	Mijnheer Pierre Florent Peterkenne
	Mijnheer Gonzalo DOPCHIE
	Mevrouw Anne DUSSART
	Mijnheer Charles MBU
	Mevrouw Marie-Paule MOREAU
	Mijnheer Daniel HACHEZ

CAW BRABANTIA CAP

Raad van Bestuur van CAP BRABANTIA CAW a.s.b.l.-v.z.w.

Wederzijds Dienstbetoon St-Gillis : dhr. Peterkenne

Brussel Onthaal Open Deur (BOOD): mevr. MOREAU

Caritas Molenbeek: dhr. Mbu

Caritas International : dhr. DOPCHIE, mevr. DUSSART, dhr. PONCELET (Pen.m.)

Sociale Dienst voor Buitenlandse Studenten en Stagiairs : dhr. HACHEZ

Sociale Dienst Kuregem : mevr. WAUCQUEZ

Kerk van Brussel : dhr. DEWEVER (Voorzitter)

Bureau

Bestuurders :
mevr. DUSSART A.
mevr. MOREAU M.P.
mevr. WAUCQUEZ S.
dhr. DEWEVER M. (Voorzitter)
Antenneverantwoordelijken.
dhr. VANSNICK B.
Administratief verantwoordelijke
mevr. BEUMIER J.

VANSNICK B.

Administratief verantw.
mevr. BEUMIER J.
Informatie support:
dhr. ENGELBORGHIS C.

Brabantia Sociale Dienst Kuregem

mevr. THILS K.
mevr. DEMARET C.
mevr. VANDERHOEVEN

Brabantia Caritas Molenbeek

mejuf. AKKARKACH L.
mevr. Makoueu A.

Brabantia

Brussel Onthaal / Open Deur (BOOD)

mevr. CZETWERTYNSKI M.
mevr. FRANCIS H.
mevr. Maret A.

Brabantia Caritas International

Sociaal assistentes

mevr. BAMPS I.
mevr. BEZIRDJIAN M.
mejuffr. DELWICHE E.
mejuffr. DEMOT S.
mevr. HENNEAU V.
mevr. LUPPENS S.
mejuffr. MARET A.
dhr. MEERT M.
mevr. PAQUET C.
mevr. STEFANOVIC E.
dhr. VERHAEGEN W.

Voogden

dhr. AIT HAMOU R.
dhr. LOWYCK D.
mevr. VANHALLE I.

Administratieve hulp

mevr. BOGAERTS M
mejuffr. MORTIER A.

Brabantia Parochiale Werken St.-Gillis

Sociale Dienst Wederzijds Hulpbetoon St.-Gillis

mejuffr. MOTTET D.
mevr. SAIDI B.
mejuffr. VANESTE V.
dhr. LAWSON K.

Senioren zonder Grenzen

mevr. EL IDRISSE R.

Brabantia

Sociale Dienst voor Buitenlandse Studenten en Stagiairs

mevr. CZETWERTYNSKI. M.

Subsidies:

De CAW Brabantia wordt gesubsidieerd door:

- De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van het Brussels Gewest (adviesraad voor gezondheid en algemeen welzijn) : de subsidies komen van het Brussels Gewest.
- Het Sociaal Maribelfonds voor Gezondheidsinstellingen en -diensten 330.02 : de subsidies komen van het federale niveau.
- Actiris.

Het Intercentra CAW - rapport 2011:

De Intercentra CAW

De Intercentra zagen het levenslicht in oktober 2011 op initiatief van de Federatie van Centra voor Bicommunautaire Maatschappelijke Diensten (die in 2012 van naam zal veranderen en de Federatie van Bicommunautaire Maatschappelijke Diensten zal worden).

Activiteiten:

- Maandelijkse vergaderingen van de Intercentra CAW: 10
- Resultaat van de activiteiten van beide werkgroepen:

1. Overleg voedselhulp
2. Informaticaprogramma voor statistiek (SySSo)

Doelstellingen:

We zullen de doelstellingen definiëren op basis van de presentatienota van de Centra voor Algemeen Welzijn 2010 (FCMW-FBCMw):

De Intercentra wil in de eerste plaats een ontmoetingsplaats zijn voor de werkers van de CAW. Het is eveneens een bevoorrechte plaats om informatie te laten circuleren, in het bijzonder inzake de toepassing van de akkoorden van de niet-commerciële sector, de wetgeving van de GGC (ordonnantie, besluit, Maribel, etc.).

De Intercentra vervult ook de verplichting opgelegd door het besluit van het verenigd College (9/12/2004), nl. samen te werken met het oog op de realisatie van "een collectieve analyse van probleemsituaties die zich voordoen via de uitoefening van hun sociale actie, waarbij de evolutie van de sociale fenomenen belicht wordt."

De Intercentra stelt zich tot opdracht een "sociaal observatorium" te zijn via het doorgeven en analyseren van de observaties van geprivilegieerde actoren, nl. de sociaal werkers werkzaam op het terrein.

Balans en perspectieven

Een selectie uit de onderwerpen die in 2011 behandeld werden:

- Inventaris van de noden van de CAW's inzake werkings- en personeelskosten ;
- Hernieuwing van de erkenning van onze Centra en werk inzake de nieuwe ordonnantie ;
- Onthaal en voorstelling van de SMBG, van de dienst voor sociale re-integratie en de Dienst Werk voor Sociale Wederaanpassing, nieuwe leden die tot onze federatie toetreden ;
- Noden van onze opleidingscentra : niet-gewelddadige communicatie, vrijwilligersbeheer, informatie over vreemdelingenrecht, activeringsprogramma's inzake tewerkstelling, diensten voor maatschappelijke hulp aan justitiabelen, problemen inzake geestelijke gezondheid, problemen inzake bejaarden, interculturaliteit, ...
- Colloquium Brussel Babylon dat een database wil aanleggen van alle bestaande organisaties in Brussel en de talen waarin mensen daar onthaald kunnen worden
- Verbetering van de communicatie, Newsletter en internetsite van de FCMW-FBCMw ;

- Stand van zaken wat betreft de Cel energie en het Ondersteuningscentrum van de federatie ;
- Hoe gebeurt de evaluatie in onze centra?
- Database: opmaken van belangrijke statistieken

De Intercentra heeft besloten om meer tijd te besteden aan vragen ten gronde tijdens zijn vergaderingen via het beschikbaar stellen van tools die het mogelijk maken de verschillende politieke, administratieve en associatieve interveniënten betrokken bij de problematiek van gebruikers, te identificeren. De internetsite en database die onlangs beschikbaar gesteld werden door de federatie, zou hiervoor een waardevol hulpmiddel zijn.

In 2011, speciale ontmoetingen

17 maart 2011: deelname aan het colloquium georganiseerd door de FCMW-FBCMW over de deelname van de gebruikers aan het sociale beleid.

15 september 2011: ontmoeting georganiseerd door de Intercentra CAW: informatie over het onthaal van vluchtelingen en asielzoekers door Caritas en Solidarité socialiste.

6 oktober 2011: verjaardag van de CAW's op een ontmoetingsdag CAW-CASG. 's Morgens een meer specifieke ontmoeting tussen twee centra en 's namiddags gaat het er wat feestelijker aan toe: receptie en theater-forum door de gebruikers van "Solidarité Savoir".

Oriëntatie voor 2012

- Heraanpassing van het handvest van de IC CAW
- Uitnodiging van de CASG en CSSW op een jaarlijkse gemeenschappelijke vergadering
- Vergadering van de verantwoordelijken voor algemene administratie rond meer specifieke vragen (vragen inzake sociaal secretariaat en toepassing van de collectieve conventies)
- Deelname aan een presentatie van de eerste globale cijfers (CASG-CAW) op grond van de statistieken van 2011. Presentatie voor het geheel van de leden van de FcSS-FdSSB en voor de voogdijbesturen
- Organisatie van een rondetafelconferentie met professoren uit sociale scholen over het probleem van het dragen van de sluijer door sociaal assistentes
- Heruitgave van een ontmoetingsdag voor alle leden van de FcSS-FdSSB
- Deelname aan een Europees colloquium over voedselhulp georganiseerd door de FdSS-FdSSB